

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

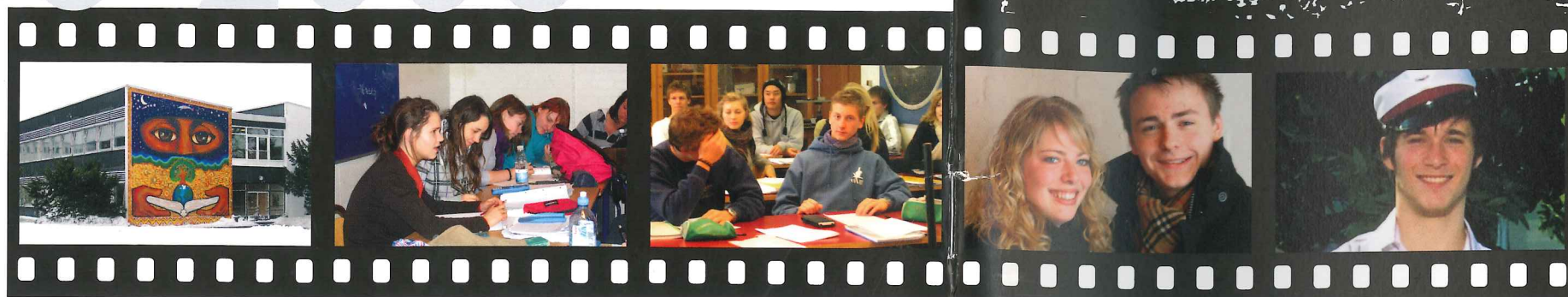
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

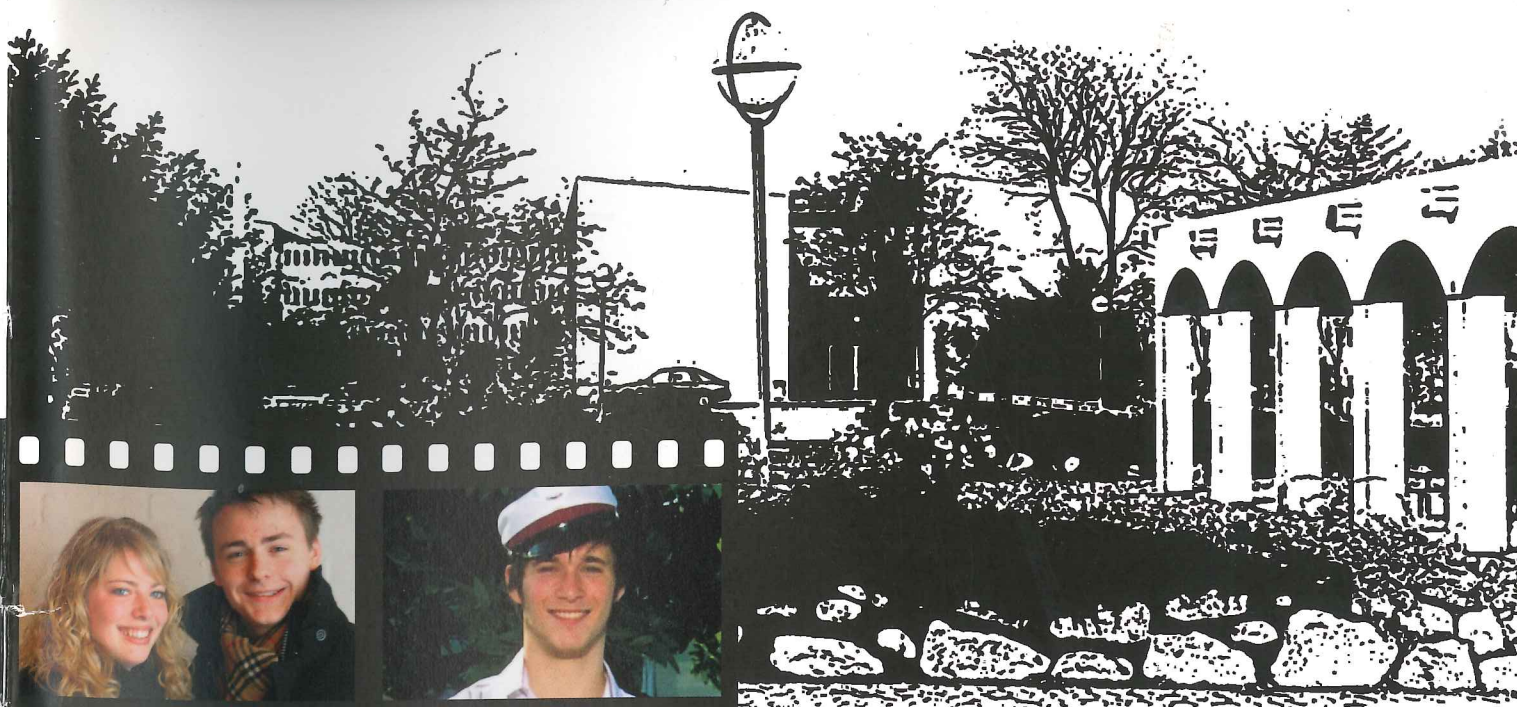
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

1956-2006

Jeg mener at kunne sige med rette at vi gang på gang hos vore elever kan konstatere en glæde og taknemmelighed over at gå her - de tager det ikke som en selvfølge og den blaserthed som kan træffes hos den privilegerede gymnasieungdom kender vi ikke

Sagt af W. F. Hellner i 1956
Tale ved indvielsen af Gladsaxe Gymnasium

GLADSAXE GYMNASIUM

JUBILÆUMSSKRIFT

| 1956-2006

50 ÅRS JUBILÆUM

GLADSAXE GYMNASIUM JUBILÆUMSSKRIFT

INDHOLD

Rektor Eva Krarup Steensen: Velkommen til jubilæum på Gladsaxe Gymnasium	5
Borgmester Karin Søjberg Holst: Hver by har sin heks, hvert sogn sine trolde....	6-7
Pens. Lektor Ib Lund: Gladsaxe Gymnasium 1956 – 2006	8-17
Ning de Coninck-Smith, Danmarks Pædagogiske Universitet: Det er længe siden – Årgang 1980 om tiden på GG	18-21
Journalist Anja Westphal: Herodot, hønsesstrik og hygge...	22-23
Lektor Poul Frank Jørgensen: Tanker under Titusbuen – Studierejser på GG	24-27
Lektor Sofie Ljungbo og uddannelseschef Jan Vistisen: Supersize me – Spændende emne, klar rød tråd....	30-31
Lektor Else Priisholm: På GG er der mange døre....	32
Inge Bredall Landgreen og Mette Nordby Gaffron, kontoret: Problemknuserne i orkanens øje....	33
Julie Helquist og Nilüfer Engel Tekelioglu, 2.z: At være elev på GG er at fylde værktøjskassen....	34-35
Lektor Henrik Löb: Teaterliv ved rundkørslen – en omvisning....	36-39
Rektor Eva Krarup Steensen: At være Rektor på fremtidens gymnasium	40-41
Byrådsmedlem og kulturudvalgsformand Lars Abel: Gladsaxe Gymnasium – Et kulturgymnasium	42-45
Christine Antorini MF, uddannelsesordfører for Socialdemokraterne: Gladsaxe Gymnasium i horisonten	46-47
Tina Nedergaard MF, Uddannelsesordfører for Venstre: GG – Til lykke med de første 50 år	48-50

H

Vi takker vore sponsorer og bidragydere i forbindelse med jubilæet og jubilæumsskriftet.

NovoZymes, Toyotafonden, gulvlægger Anders Iversen, Karsten Mogensen og Scandia Låseservice for generøse økonomiske bidrag, Ingeborg Tang for en donation af et fyldigt billedmateriale og Anne Høj Andersen samt Irene Jensen for lån af spændende billeder.

Gladsaxe Gymnasium, Buddinge Hovedgade 81, 2860 Søborg
Tlf: 39 56 31 62 E-mail: gladsaxegymnasium@get2net.dk

Redaktion: Mette Bjørnvig Kaufmann, Hans Erik Fuglsang-Damgaard og Niels Jørgen Jensen

Ansvarshavende: Eva Krarup Steensen

Gladsaxe Gymnasium - eller GG som vi kærtligt omtaler hende - fylder 50 år

Denne begivenhed, synes vi, er værd at fejre. Vi laver derfor en jubilæumsuge, fyldt med aktiviteter for elever og lærere. Ugen afsluttes med et "åbent hus" arrangement lørdag 10. marts 2007. Her er alle velkomne til at besøge os og opleve den glæde og energi, som kendetegner Gladsaxe Gymnasium.

Et jubilæum er en begivenhed, hvor det er naturligt at stoppe op og dvæle lidt ved fortid og nutid. Men samtidig bør det også være en begivenhed, hvor blikket vendes mod fremtiden.

En af jubilæumsmarkeringerne er dette festskrift. Vi har inviteret en række personer med relation til GG til at give deres bud på fortid, nutid og fremtid for skolen. Bidragerne er tidligere og nuværende elever og lærere, lokale politikere, en uddannelsesforsker fra Danmarks Pædagogiske Universitet samt de uddannelsespolitiske ordførere fra Socialdemokratiet og Venstre. Indlæggene danner tilsammen en mosaik, der både fortæller Gladsaxe Gymnasiums historie og giver nogle bud på visioner for fremtiden.

Desuden har vi udvalgt små stykker poesi og tegninger blandt mange forslag, skrevet og tegnet af nuværende elever på GG.

Jeg vil takke bidragsydere, sponsorer og redaktionen.

God fornøjelse med læsningen.

Mange hilsener
Eva K. Steensen
Rektor

jubilæum

Hver by har sin heks, hvert sogn sine trolde ■ ■ ■

En hilsen til jubilaren fra en tidligere elev, nu **borgmester** i Gladsaxe Kommune **Karin Søjberg Holst**

Hver by har sin heks, hvert sogn sine trolde. Således synger vi i den kendte midsommersang. Man kunne også skrive en sang, hvor teksten lyder: ” hver kommune sit gymnasium”. For

det var ønsket, da Gladsaxe Kommunalbestyrelse i december 1953 første gang drøftede tankerne om et lokalt gymnasium. Baggrunden var en voldsom stigning i antallet af elever, der forlod folkeskolen og en stigning i antallet af elever, der ønskede at gå i gymnasiet, men var henvist til Lyngby Statsskole eller statsgymnasierne i Gentofte. Et stærkt forældrepres skubbede også til. Da Undervisningsministeriet ikke ville oprette et kommunalt gymnasium, besluttede man selv at gøre det og fik tilladelsen af ministeriet i 1956.

Siden 1948 havde kommunen haft arealet ved Budinge Hovedgade med planer om et kulturcenter på området. I 1951 var udskrevet en arkitektkonkurrence om et center, som skulle indeholde skole, biograf, kæmpeaula, bibliotek, jazz- og ungdomsklub og lokaler til udlejning. Konkurrencen blev vundet af Eva og Nils Koppel, men planerne reduceredes til en folkeskole, et gymnasium og en fælles aula, som kunne benyttes til teaterformål.

Indvielsen var 4. november 1957, men som nævnt var både skole og gymnasium startet inden.

Fysik her, fysik der det er fantastisk, og alle ler. Jeg må hellere en vægt hente en ny fysikdag er snart i vente.

13. august 1956 var der en mindre højtidelighed, hvor man markerede gymnasiets start. Ligesom på mange andre områder af kommunens virksomhed var man også her meget optaget af at gå nye veje. Derfor var det tanken, at folkeskole og gymnasium skulle være en ubrudt skolegang fra 1. klasse til studentereksamen, med fælles bygninger, fælles lærerværelse og fællesskab om en række faglokaler for at etablere et tæt samarbejde mellem de 2 skoleformer. Lærergupperne skulle inspirere hinanden, pædagogisk og fagligt i forhold til deres fælles elever. Idéen var god nok, pladsproblemer og måske faggrænseproblemer gjorde dog, at allerede i 1958 fik gymnasiet sit eget lærerværelse.

I 50 år har unge søgt uddannelse og dannelse på Gladsaxe Gymnasium. De er ikke gået forgæves. I 1959 dimitteredes de første studenter. Ved den lejlighed sagde daværende rektor Hellner, at ” selv om Gladsaxe Kommune kun fik et kommunalt gymnasium, så var det efter hans mening ikke ringere end et statsgymnasium”! Nej, hvorfor skulle det også være det? Frem til 1973 drev kommunen gymnasium, og vi er mange, der fik en rigtig god uddannelse der. Det gjorde man også efter 1973, hvor Københavns Amt fik ansvaret, og nu er så turen kommet til at gymnasiet skal stå på egne ben som selvejende institution.

Det er der ingen tvivl om, at Gladsaxe Gymnasium kan. Både elever, lærere og ledelse har de kvaliteter, der skal til. Rammerne er der også for en udvidelse, for stort er gymnasiet jo blevet. Det er vi glade for i Gladsaxe Kommune. Herved sikrer vi, at vore unge får mulighed for at vælge de linier og fag, som interesserer dem, og som giver dem baggrund for den videre uddannelse. I vil derfor uanset ejerforhold være

Gladsaxes gymnasium, I er det lokale gymnasium og I vil sammen med erhvervsskolerne omkring os og i samarbejde med kommunens folkeskoler sikre en rigtig god samlet uddannelse, som borgerne kan være glade for.

På Gladsaxe Byråds vegne ønsker jeg Gladsaxe Gymnasium tillykke med de første 50 år. Jeg ønsker alle kommende elever, lærere og ledere fortsat held og hårdt arbejde med at uddanne og danne vores fælles ungdom.

Gladsaxe Gymnasium 1956 - 2006

Af **Ib Lund, lektor** Gladsaxe Gymnasium 1972 - 2000

I august 2006 var det 50 år siden Gladsaxe Kommune fik sit første offentlige gymnasium. Fra den spæde begyndelse med rektor, 6 lærere, 2 gymnasieklasser og 2 mellemskoleklasser har Gladsaxe Gymnasium udviklet sig til i dag at være blandt de største gymnasier i landet. Mange unge fra Gladsaxe og fra nabokommunerne har i de forløbne 50 år tilbragt deres gymnasietid her.

Hvert år kan borgerne i Buddinge se det færdige produkt den sommerlørdag, hvor translokationen finder sted. Så må man vente med tålmodighed, medens den glade flok med de hvide huer i lange rækker myldrer gennem rundkørslen og over til Rådhushaven. Her byder borgmesteren på en forfriskning og udbringer en skål for de nye studenter. Derefter går turen tilbage til parkeringspladsen, hvor de festligt pyntede vogne holder klar til køreturen rundt til hjemmene og videre ud i den store verden.

Hvorfor et gymnasium i Gladsaxe?

I årene efter 2. verdenskrig var Gladsaxe Kommune ligesom de fleste andre forstadskommuner i rivende udvikling. 1950 til 1959 opførtes 8342 boliger, hvilket

er tæt på en fordobling af boligmassen. I det næste årti opførtes næsten lige så mange. Befolkningstallet steg fra 23.871 indbyggere i 1940 til 64.693 i 1960. 1970 toppede befolkningstallet med 74.915 indbyggere. Mange familier flyttede til Gladsaxe fra hovedstadskommunerne, mange med børn.

Det var en stor opgave at sørge for undervisning til det stigende antal elever først i folkeskolen og senere på gymnasieniveau. I disse år blev en række nye folkeskoler bygget for at få plads til de mange elever. På gymnasieområdet havde man hidtil fået pladsbehovet dækket på Lyngby Statsskole. Her gik der f.eks. i 1945 49 unge fra Gladsaxe Kommune. I 1954 var antallet på Lyngby Statsskole og gymnasierne i Gentofte steget til 119 samtidig med, at et stigende antal unge ønskede at komme i gymnasiet. I december 1953 tog man sagen op i byrådet. Da Undervisningsministeriet ikke ville bygge en statsskole her, besluttede man at oprette et kommunalt gymnasium. I 1956 kom endelig tilladelsen til at oprette Gladsaxe Gymnasium.

Da komplekset blev indviet 4. november 1957 var det for længst taget i brug. Buddinge Skole var startet allerede i august 1955. Aulaen blev først indviet i 1964. Det nye skolekompleks var en fornyelse indenfor skolebyggeri og blev rosende omtalt for den arkitektoniske udformning. Her var der fritliggende 1 og 2-etagers blokke i et grønt område. Der lå nye pædagogiske tanker bag. Man afskaffede også de gamle katedre, hvor læreren tronedede oppe over eleverne. I stedet fik læreren et bord af samme højde som elevernes. Skolernes aula var det, der i dag kaldes en multisal.

Den var forsynet med en scene, og gulvet kunne hæves og sænkes. Til teaterforestillinger var gulvet hævet (skråtstillet) og forsynet med stolerækker. Skulle salen anvendes til skriftlige prøver, til boldspil eller til fester, sænkedes gulvet og stolerækkerne blev kørt ud. I kælderen var der faciliteter for skuespillere og (det har aldrig været officielt) et atomsikkert tilflugtsrum til brug i krig.

Gymnasiets og årene under Gladsaxe Kommune

Den 13. august 1956 samledes lærere, elever og enkelte forældre i sanglesalen til en lille højtidelighed for at markere Gladsaxe Gymnasiums start, hvor Gladsaxes skoledirektør Thorkild Hansen og gymnasiets nyudnævnte rektor W. F. Hellner talte. Starten var beskeden, 2 1.g-gymnasieklasser, 1 sproglig og 1 matematisk og 2 mellemskoleklasser. Som et nyt gymnasium måtte man naturligvis fra starten skabe traditioner svarende til hvad de gamle, vel-etablerede gymnasier havde. Disse traditioner trives stadig, bl.a. idrætsdagen, 3.g'ernes julefrokost, årsfesten, hvor eleverne møder i deres fineste skrud og danser lanciers, skoleafslutningen med 3.g middagen og translokationen, der ofte holdes under åben himmel. Elevtallet steg hurtigt. De store årgange fra krigens tid meldte deres ankomst. I 1959 havde Gladsaxe gymnasium 353 elever fordelt på 6 mellemskoleklasser, 1 realklasse og 12 gymnasieklasser. Lærerstaben var vokset til rektor, 17 lektorer og adjunkter, 1 kommunelærer og 5 timelærere. I de følgende år kom flere til. Det gymnasium, vi kender i dag var skabt og i juni 1959 sprang de første studenter ud.

W. F. Hellner var kun rektor for Gladsaxe Gymnasium til 1960, hvor han efter en sygdomsperiode blev rektor for Vestre

Borgerdyd. Han afløstes af en af skolens lærere, lektor Svend Norrild, der var rektor frem til 1965, hvor han gik på pension og afløstes af Helge Larsen. Efter valget i 1968 blev Helge Larsen udnævnt til undervisningsmi-

nister i regeringen Baunsgaard og måtte med kort varsel forlade Gladsaxe Gymnasium. Medens Helge Larsen stod over for den vanskelige opgave at være undervisningsminister under studenteroprøret, vikarierede lektor Hans Neumann som rektor til 1972. Det var et naturligt valg, idet Neumann havde været inspektør siden gymnasiets start. Da regeringen Baunsgaard trådte tilbage i 1971, og Helge Larsen gik

af som minister, valgte han ikke at komme tilbage som rektor. I 1972 blev Hans Neumann derfor udnævnt til rektor og fungerede på denne post til 1983, hvor Mogens Skjoldager trådte til.

1960'erne var udfordrende år for Gladsaxe Gymnasium. Der var mange ansøgere og pladsmangel i skolekomplekset. Buddinge Skole voksede, gymnasiet voksede og Gladsaxe Teater fik til huse her. Den nye aula skulle betjene 2 skoler som samlingsal, til skriftlige prøver, til forældremøder, fællesarrangementer og fester og samtidig skulle der være plads til teaterdriften.

Man kan måle, regne og veje.
Det er faktisk ligesom at lege.

Hvis du en morgen føler dig lad
vil matematiktimen gøre dig glad. π

Man fik ikke lov til at udvide bygningerne, men man fik adgang til fabrikslokaler på Telefonvej, hvor der undervistes i formning og idræt. Da der ikke var plads eller penge til at udvide Gladsaxe Gymnasium oprettede man i 1963 et eftermiddagsgymnasium. Undervisningen her medførte at flere lærere fik råd til bil eller sommerhus. Da der var elevgrundlag for et gymnasium mere i området startede Søborg Gymnasium i 1963, der i 1966 fik lokaler i Høje Gladsaxe byggeriet. I 1972 var Gladsaxe Gymnasium vokset til et 6 spors gymnasium med i alt 18 gymnasieklasser. Udover de traditionelle gymnasiefag blev der undervist i italiensk og russisk. Som nyt fag indførte man samfundsfag.

Den daglige rutine blev brudt af et antal fællestimer af kulturel og oplysende art: Den Kongelige Opera optrådte og der var foredrag om miljøproblemer blot for at tage et par eksempler. Før folketingsvalgene blev der afholdt valgmoder med prøveafstemninger, der havde gjort SF til det største parti, hvis eleverne havde været repræsentative for vælgerkorpset. Som et led i skolens trivsel startede man på emneuger i 1970. I en uge suspendede man den sædvanlige undervisning. Hele skolen arbejdede med et fælles overordnet emne. Hver dag startede med et fælles arrangement, hvorefter man gik ud i grupper og arbejdede med hvert sit specielle emne. Lærere og elever deltog på lige fod. Nogle af grupperne var ledet af elever, andre af lærere.

Gruppernes arbejde afsluttedes med en evaluering og ugen sluttede med en gevaldig fest. Efter samme mønster er der gennem årene blevet afholdt en lang række temadage, bl.a. naturvidenskabsfestivals, kulturby 96, 500-året for Columbus' rejse, sprogenes dag m.m.

Fra slutningen af 1960'erne og frem til 1980'erne var eleverne præget af ungdomsoprøret i deres påklædning og adfærd. Den almindelige "uniform" var islandsk sweater, cowboybukser og træsko suppleret med en afghanerpels, når det var koldt. På en våd novemberdag kunne der være en ulidelig stank, når der var 10-12 våde fåreskindspelse i et klasseværelse. Man var nødt til at have overtøjet med ind. På gangen kunne det blive stjålet. I de første år efter ungdomsoprøret var en studenterhue et sjældent syn, men fra midten af 1980'erne var den på plads igen.

Den menneskelige side betød meget i forholdet mellem lærere og elever. Mange klasser var interesserede i at være sammen med deres lærere også uden for undervisningstiden. Så inviterede de dem med til at deltage i f.eks. klassens julefrokost eller i en privat hyttetur. Eleverne hørte til de privilegerede årgange uden

adgangsbegrænsning. De havde råd til at se stort på karaktererne. Der var mange flittige og dygtige elever alligevel. Nogle styrede dog mest deres arbejdsindsats efter interesse. Hvis man ikke gad arbejde i et bestemt fag, havde man dengang råd til et 03. For eleverne var den del af gymnasielivet, der foregik udenfor undervisningen af stor betydning. Festerne havde en stor plads i deres bevidsthed. Den store begivenhed var årsfesten med lanciers. I begyndelsen af 1970'erne kunne det foregå i træsko og islandsk sweater. Der gik dog kun få år før det igen blev afløst af det store skrud.

Som led i kommunalreformen 1970 måtte Gladsaxe Kommune i 1973 overdrage sit gymnasium til Københavns Amt. Den tætte forbindelse til kommunalpolitikere og skoleforvaltning hørte op. Gladsaxe Gymnasium havde dårlige pladsforhold men kommunen havde vist stor interesse for sine gymnasier og ydede bedre service på en række områder, end den statskolerne fik og stillet flere økonomiske midler til rådighed. I 1970 fik gymnasierne således stillet en faglært bibliotekar til rådighed på skolebiblioteket.

Gladsaxe Gymnasium bliver amts-gymnasium

1. april 1973 overførtes administrationen af Gladsaxe Gymnasium til Københavns Amt. Selvom der nu var lidt længere geografisk afstand til politikere og forvaltning, var det ikke noget, der påvirkede dagligdagen. Formanden for Amtets kulturudvalg, Preben Lassen, lovede at man i hvert fald ikke skulle få det ringere som amts-gymnasium, end tidligere under Gladsaxe Kommune. Løfterne blev dog ikke opfyldt. Den økonomiske krise, som ramte Danmark fra 1973, medførte at årlige spareruder blev en del af hverdagen.

Der var store problemer med overdragelsen af bygningerne. Lokalefællesskabet mellem gymnasium og folkeskole gjorde en udskillelse af gymnasiets del af komplekset meget kompliceret. Efter flere års forhandlinger aftalte Gladsaxe Kommune og Københavns Amt i 1977, at Amtet skulle købe hele komplekset. Kommunen ville så bygge en ny Buddinge Skole. Denne løsning betød en lettelse i de akutte pladsproblemer. Gymnasiet fik mere

plads, men man fik langtfra det, man havde drømt om. I stedet for Buddinge Skole kom der andre brugere ind i bygningerne. I 1980 åbnede det nye amts gymnasium Borupgård, der også fik til huse i Gladsaxe Gymnasiums bygninger de første 3 år, indtil det kunne rykke ind i egne bygninger.

Som led i løsningen af Gladsaxe Teaters problemer med have teaterdrift i en sal, der også skulle fungere som samlingsal for gymnasiet og andre brugere i huset, blev teatrets område udskilt fra skolekomplekset og kontorer, prøvesal m.m. flyttede ind lokalerne på 1.sal i blok 8. Gladsaxe

Gymnasium fik til gengæld en kantinebygning og rådighed over teatersalen ved særlige lejligheder. De forbedrede lokaleforhold bevirkede, at gymnasiet opnormeredes til 7 spor med i alt 21 gymnasieklasser. Selv om Gladsaxe Gymnasium var et amts gymnasium, var forholdet til Gladsaxe Kommune fortsat godt. Vi blev fortsat betragtet som kommunens gymnasium. F.eks. bad borgmester Tove Schmidt i 1979 gymnasiet om at stille med en klasse, da venskabsbyen Split i Jugoslavien inviterede repræsentanter fra Gladsaxe i anledning af 35-året for Splits befrielse. Eleverne boede hos elever dernede og deltog i festlighederne. Året efter var der så gæstebesøg i Gladsaxe. Da eleverne fra Split landede i Kastrup fik de at vide, at Jugoslaviens præsident marskal Tito var død. Besøget blev gennemført, men dødsfaldet kastede en skygge over det.

Elevernes trang til oprør blev mindre. Stilen var en anden end under ungdomsoprøret. Men da undervisningsministeriet i 1977 udsendte et nye regler for forsømmelser, der bl.a. indførte begrebet ”passive forsømmelser”, protesterede eleverne og demonstrerede ved at blokere rundkørslen i Buddinge. Da man samme år indførte adgangsbegrænsning til de videregående uddannelser fik karaktererne en større opmærksomhed. Arbejdsmoralen ændrede sig nu ikke så meget, selv om eleverne følte sig mere pressede. Samme år indførtes en studievejlederordning i gymnasiet som den, man allerede havde på HF. Hidtil havde man klaret sig med at eleverne bladede i ”Erhvervskartoteket” (et kartotek

over en bred vifte af erhverv og uddannelser) vejledt af udvalgte lærere. Denne ordning var ikke mere tilstrækkelig. Hver klasse fik nu tildelt en studievejleder. Da Gladsaxe Gymnasium i 1981 fejrede sit 25 års jubilæum med en fest og et jubilæumsskrift, kunne rektor Hans Neumann med stolthed konstatere, at skolen som et endnu ungt gymnasium levede op til de krav, gymnasietradition og samfundsudviklingen stillede. Gladsaxe Gymnasium var en arbejdsplads, hvor samspillet mellem elev og lærer er i centrum. I 1983 gik Hans Neumann som nævnt på pension efter 27 år på Gladsaxe Gymnasium, heraf de 15 som gymnasiets leder.

Rektorskiftet 1983 og udviklingen frem til 50-årsjubilæet 2006

Amtsrådet havde problemer med at blive enige om, hvem der skulle afløse Hans Neumann som rektor. Afgørelsen trak ud og gymnasiets inspektør Vagn Ludvigsen konstitueredes i stillingen indtil en afløser var fundet. I september 1983 udnævnte Amtsrådet Mogens Skjoldager som rektor. Han var en utraditionel leder med en helt anden stil end den vi var vant til. Man kunne finde ham overalt på skolen: På kontoret foran computeren, på en stige i kantine for at sætte en lampe op, i studievejledningen for at hjælpe med et

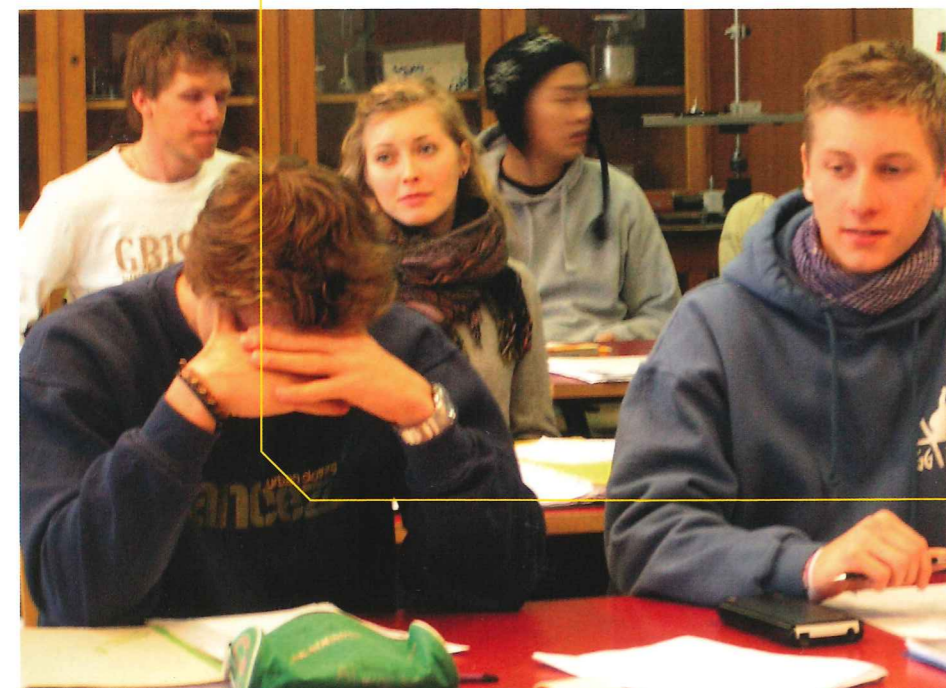

computerproblem eller i et klasseværelse for at undervise i geografi. Som leder viste han stor tillid til sine medarbejdere og han var god til at uddelegere opgaver. Mogens Skjoldager var meget populær hos eleverne. De elskede at se ham optræde med f.eks. "Johnny be good" eller "Like a rolling stone" på 3. gernes sidste skoledag og der var stor spænding om, hvordan han de enkelte år ville præsentere gymnasiets fane ved translokationen – Det eneste han ikke fik prøvet var at komme ridende som prinsen på den hvide hest.

I Mogens Skjoldagers tid som rektor var Gladsaxe Gymnasium udsat for store udfordringer. Den første kom, da amtsrådet i 1984 overflyttede Søborg Gymnasiums HF-kursus til Gladsaxe på grund af manglende tilgang af ansøgere. Med beliggenheden nær Buddinge Station og adgang til flere buslinier mente man, at flere HF-elever ville søge kurset. Lærerne på Gladsaxe Gymnasium var meget betænkelige. Kun rektor og et par lærere havde erfaring med at undervise på HF. Men i august 1984 startede de første 3 HF-klasser på Gladsaxe Gymnasium. Alle var indstillet på at ville gøre HF på Gladsaxe Gymnasium til en succes, og suppleret med de lærere, der blev overført fra Søborg, gik man i gang. En overgang var der HF-ansøgere nok til tre klasser, så det ikke var nødvendigt at få ansøgere fra andre kurser. Mange af de unge i området, der ønskede at gå på HF søgte Gladsaxe Gymnasium. Imidlertid dalede tilgangen til 2-årigt HF stærkt i slutningen af 1990'erne. Københavns Amt besluttede derfor at samle HF-undervisningen på Herlev Gymnasium og i 2001 blev de sidste HF'er dimitteret fra Gladsaxe Gymnasium.

I 1987 vedtog Folketinget en ny gymnasielov. Med den nye ordning valgte eleverne stadig, om de ville følge den matematiske eller den sproglige linie, men nu skulle de ud over fællesfagene vælge 3-4 valgfag, som de havde i 2. og 3.g. Valgsituationen blev sværere for eleverne, men gav også større mulighed for selv at sammensætte sine fag efter evner og interesse. Der indførtes også nye fag. Med Gladsaxe Teater i huset var det naturligt at oprette drama som valgfag. Samarbejdet med teatret gav mange muligheder, man ikke kunne få andre steder. På forsøgsbasis indførtes faget "dramik". Det var en sammensmeltning af fagene musik, idræt og af og til dansk i 1.g. Forsøget blev en succes, så der hvert år har været ansøgere nok til både en sproglig og en matematisk dramik-klasse. Med den nye gymnasielov overtog amterne statsgymnasierne. Københavns Amt havde mange gymnasier at administrere. Da elevtallet faldt, beslut-

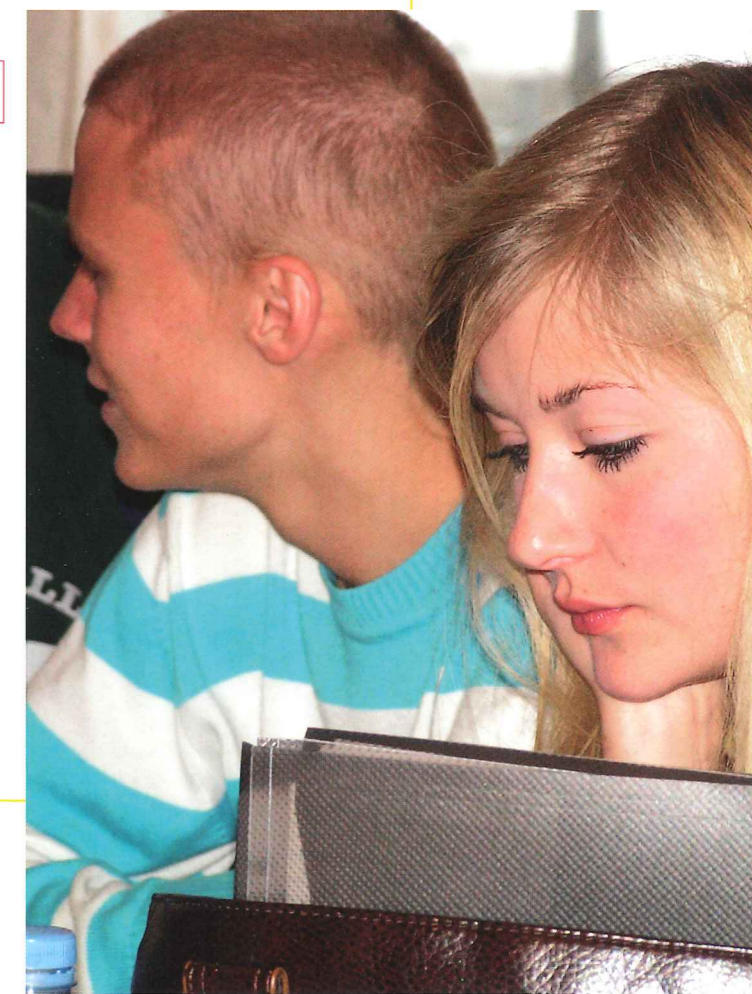

tede Københavns Amtsråd 1987 at nedlægge Gentofte, Vallensbæk og Søborg Gymnasium pr. 1.8.1988. Trods talrige protester og elevaktioner blev beslutningen fastholdt. Dette medførte, at Gladsaxe Gymnasium skulle overtage 6 klasser fra Søborg. Desuden overførtes et antal lærere fra de lukkede gymnasier. Mange af disse elever var bitre og frustrerede over det, der var sket. Det var ikke nogen let opgave at videreføre undervisningen af disse elever frem til studentereksamen. Bygningerne blev fyldt til bristepunktet, man måtte endog indrette de tre gårdtoiletter til undervisningslokaler for at skaffe plads til alle. Der var derimod ingen problemer med at få de overflyttede lærere integreret i lærerkollegiet. De var kommet til en skole med billard på lærerværelset, så de faldt hurtigt til! I august 1991 nedlagde Københavns Amt igen gymnasier. Også denne gang ramte beslutningen et nabogymnasium, Lyngby Gymnasium. Vi skulle igen overtage elever og lærere. Vi havde gjort nogle erfaringer, så det gik mere gnidningsløst denne gang. Introduktionen af eleverne var festligere. Bl.a. var vi nu gået over til at arrangere kanoture på Susåen i stedet for hytteture. De nye lærere blev modtaget med en fest. I 1996 fejrede Gladsaxe Gymnasium sit 40 års jubilæum. I tørre tal omfattede udviklingen fra starten i 1956 til 1996, at lærestaben var steget fra 6 til 86 personer, elevtallet fra ca. hundrede elever fordelt på 2 1.g-klasser og 2 mellemskoleklasser til 5 HF-klasser og 24 gymnasieklasser med i alt 780 elever. Jubilæet markeredes

ved en fest, hvor udvalgte lærere opførte komedien "Svend, Knud og Valdemar" til stor moro for eleverne og de indbudte gæster. Man glemmer gerne, at der er andre ansatte end lærere på et gymnasium. Udover lærerværelset er der 2 andre centre af stor betydning for eleverne: Kontoret med en stab af dygtige og hjælpsomme medarbejdere og skolebetjentenes kontor. Her er der også sket en udvikling. I 1956 havde rektor en lærer som kontorhjælp og regnskabsfører. I 1996 var der 4 kontorfunktionærer, 4 lærere med inspektorfunktioner samt datavejledere, studievejledere m.fl. Skolebetjenten har ligeledes fået et skiftende antal medarbejdere under sin ledelse.

Gladsaxe Gymnasium ved årtusindskiftet

Gladsaxe Gymnasium mistede som tidligere nævnt sit HF-kursus i 2001. Til gengæld blev gymnasiet opnormeret til i første omgang 9 sproglige og 18 matematiske gymnasieklasser med ca. 740 elever. I august 2006 fastsattes normeringen til 10 klasser pr årgang, så vi i

del på 100 pc'er og en trådløs del med ca. 140 bærbare computere, der alle er på skolens intranet. Skolens lærere har alle ADSL-forbindelse i hjemmet og kan både derfra og fra skolen vha. LECTIO-systemet styre daglige skemaændringer, lektiegivning, materialeudlevering, forsømsregistrering, karaktergivning og meget andet. Det er fremtidens undervisning. Hele den tid Gladsaxe Gymnasium har eksisteret, har man manglet lokaler. I forhold til de fleste andre gymnasier er vi oplagt overnormeret. Det vil sikkert

gymnasier er vi oplagt overnormeret. Det vil sikkert

Gymnasierereformen, rektorskitte, overgang til selveje

også være sådan i fremtiden, da der heldigvis er rigtig mange, der ønsker at gå på skolen. Gennem en årække lå der planer om en række nødvendige udvidelser, der imidlertid forblev i skuffen pga. diverse sparerunder. Dog iværksatte Københavns Amt i det nye årtusind en udbygning med studiecentre på de forskellige gymnasier. Så i 2005 udvidedes blok 7 ud mod Ringvejen med 3 studiecentre, samtidig med, at kantinen ved at få ydervæggene flyttet blev en tredjedel større.

Gymnasierereformen, rektorskitte, overgang til selveje

Og så atter en udfordring. En gymnasierereform er i gang, der er mere gennemgribende end de tidligere re-

former på området. De elever, der mødte i august 2005 havde allerede foretaget et midlertidigt valg af deres studieretning, inden de kom. De gennemgik derpå et introduktionsforløb på et halvt år, der ud over de obligatoriske fag indeholder tre nye fag: Almen studieforberedelse, almen sprogforståelse og naturvidenskabeligt grundforløb. Først i december - januar foretages det endelige studieretningsvalg. I resten af gymnasietiden skal de udover de obligatoriske fag og studieretningsfagene have 1 - 3 valgfag. Det kom som en stor overraskelse for alle på Gladsaxe Gymnasium, at Mogens Skjoldager første skoledag efter efterårsferien 2005 meddelte, at han ville gå af som rektor pr. 1. december. Endnu engang blev Vagn Ludvigsen konstitueret indtil en efterfølger var fundet. Københavns Amt handlede hurtigt, så allerede 1. januar 2006 kunne Eva Krarup Steensen, der kom fra en stilling som ledende inspektør ved Metropolitanskolen tiltræde som vores nye rektor. Ydermere gik Vagn Ludvigsen på pension sommeren 2006 og er ble-

vet afløst af Erik Skude som vicerektor. Oven i alt dette er der også sket et ejerskitte, idet gymnasieskolerne er gået over til staten pr. 1. januar 2007 som led i kommunalreformen, med status som selvejende institutioner.

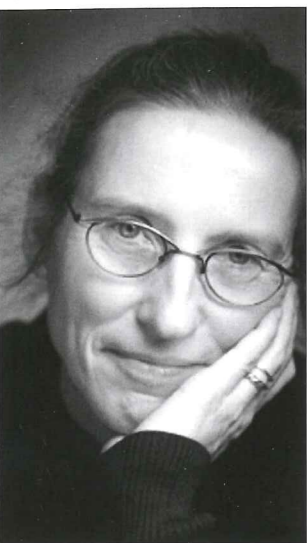
Det er sket mange og store forandringer inden for en kort årrække. Man fristes til at låne byen Paris motto "fluctuat, nec mergitur" og sige, at "Gladsaxe Gymnasium er ude i stor bølgegang, men det synker ikke"! Der vil også i de kommende år være nok at tage fat på for ansatte og elever, men det skal man nok klare på Gladsaxe Gymnasium.

dag har 28 klasser med i alt ca. 670 elever. Gymnasiet deler stadig hus, nu med Gladsaxe Ny Teater. Bestræbelserne går på at leve op til de krav, der stilles til fremtidens gymnasium. På it-området har Gladsaxe Gymnasium fået opbygget et intranet, med en kablet

Det er længe siden... Årgang 1980 om deres

gymnasietid

Af **Ning de Coninck-Smith**, Danmarks Pædagogiske Universitet

” Du må undskylde, jeg har altså ikke forberedt mig så godt... ”
sagde Susanne, da jeg mødte hende til en samtale om hendes skole- og gymnasietid og livet derefter. Var hun blevet lykkelig af at gå i skole, hvordan var det gået med drømmene hun drømte dengang – og hvad huskede hun fra sin gymnasietid?

Susannes bemærkning ramte hovedet på sømmet, for ligesom de øvrige 12 studenter fra Gladsaxe Gymnasium årgang 1980, jeg har interviewet, står hun midt i livet, hvor familien, arbejdet og karrieren skal passes. Intet kan synes fjernere end den sommerdag i 1980, hvor den traditionelle køretur til familierne måtte gennemføres i regn og blæst og pigernes kjoler fik røde skjolder af det våde crepepapir, vognen var pyntet med. Og dog, nogle har mødtes til studenterjubilæet for godt et år siden, andre har holdt forbindelsen ved lige – og atter andre husker slet ikke så dårligt, når det kommer til stykket.

Det gjaldt også Susanne. Det tog ikke mange minutter, før vi var tilbage i dansktimen, hvor nogle sad med fingeren oppe, andre strikkede – og atter andre dukkede sig og håbede på ikke at blive hørt.

Skoleminder sidder bedre fast end vi tror – og med dem som afsæt vil jeg forsøge at indkredse, hvordan det kan have været at gå i gymnasiet i slutningen af 1970'erne. Det er imidlertid vigtigt at understrege, at sandheden om 1970'ernes gymnasium fortaber sig i erindringernes tåge. De 13 elever har således vidt forskellige oplevelser af deres gymnasietid, oplevelser som i høj grad er farvet af livet efter. Deres erin-

dringer fortæller derfor mindst lige som meget om de voksne mennesker, de er i dag, som om de unge, de var engang, ligesom de er blevet til i samspil med de spørgsmål jeg har stillet, så mange år senere.

Årgang 1980 er ikke en hvilken som helst årgang i den danske gymnasiehistorie. De blev studenter på et tidspunkt, hvor gymnasiet mere og mere havde fået karakter af en ungdomsuddannelse i takt med at antallet af unge, som valgte gymnasiet var eksploderet. Tilgangsfrekvensen til gymnasiet lå på omkring 10 procent af en ungdomsårgang i begyndelsen af 1960'erne, godt 30 procent ti år senere for at nå op på omkring 40 procent det år, årgang 1980 modtog deres eksamensbevis. Efter 1966 omfattede disse tal også tilgangen til HF. Hertil kom at elevernes sociale baggrund forskød sig, fra overklasse til middelklasse – og flertallet af dem var efter 1973 piger. Men ikke nok med det, i 1977 trådte adgangsbeholdningen til de videregående uddannelser, først til lægestudiet og dernæst til de øvrige uddannelser, i kraft. Det stillede eleverne i gymnasiet over for nye udfordringer, og det bidrog til, at den historiske tætte forbindelse mellem gymnasiet og universitetet ændrede sig. Færre gik direkte ind på universitetet, flere tog et år eller to for at optjene de nødvendige point i håbet om at komme ind på deres drømmestudie. Uden overdivelse kan man hævde, at hverken før eller siden i gymnasiets lange historie, har forandringerne været så overvældende. Når man dertil lægger, at samfundet heller ikke stod stille, men var præget af lige dele oliekrise, ungdomsoprør, ungdomsarbejdsløshed – som omkring 1980 lå på hen ved 25 % af de unge i alderen 16-24 år – og at nye politiske vinde blæste hen over skolesystemet i takt med at Socialdemokratiets forestillinger om uddannelse som vej til lighed og velfærd udfordredes af mere konservative og nyliberale forstå-

 Hvordan vil denne tid gå!

Hvad vil jeg få!

- og hvad vil jeg nå!

elser af uddannelse som den enkeltes ansvar, forstår man, at det kan være værd at spørge **Årgang 1980**, hvordan de husker deres gymnasietid.

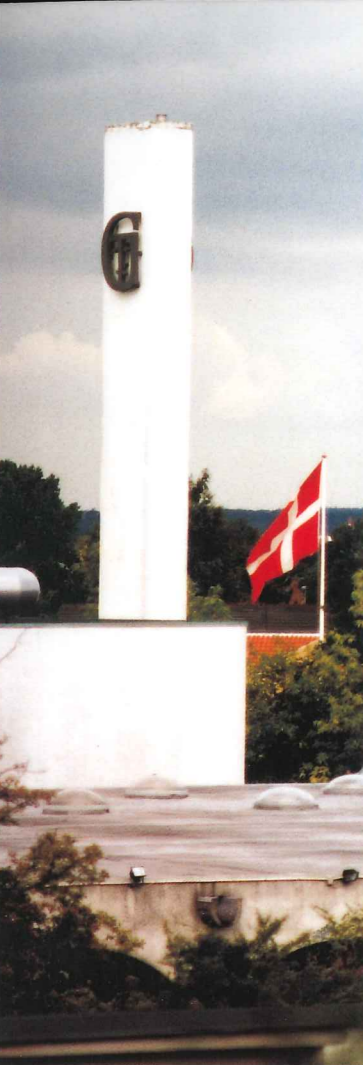
De 13, seks mænd og syv kvinder, fra årgang 1980 er som taget ud af datidens skolestatistik. Kun tre havde en forældre med studentereksamen, og kun i et tilfælde havde begge forældrene en studentereksamen. Alle tretten kom fra den pæne ende af middelklassen. I mange familier arbejdede begge forældre, fædrene som funktionærer eller selvstændige, mødrene på kon-

tor, hvis ikke de var sygeplejerske eller pædagog – og som hovedregel på deltid. Familierne havde egen bolig – enten et række- eller parcelhus. Kun to matematikerdrenge, fortsatte direkte på universitetet. Alle de øvrige tilbragte flere år med forskellige løse ansættelser, før de igen vendte tilbage til uddannelsessystemet. De fleste fik en mellemlang uddannelse, pigerne som pædagog, lærer eller kunsthåndværker – drengene indenfor regnskab og handel. Tre af pigerne valgte dog en universitetsuddannelse, da de gik i gang igen. I valget af uddannelse var de unge stort set overladt til sig selv, til en kartotekskasse på biblioteket med kort på de forskellige uddannelser, håndbogen *Hvad kan jeg blive?* eller til familie og venner. Skolens tilbud om erhvervsvejledning synes ikke at have spillet nogen stor rolle.

Gymnasiet var tydeligvis kun første etape på en længere, og ofte snørklet, uddannelsesvej. Hvorfor den blev så snørklet har **årgang 1980** flere forskellige forklaringer på. De spænder fra de rent private, som ”jeg har aldrig kunnet beslutte mig”, ”jeg anede ikke, hvad jeg ville”, ”der kom en mand og et hus på tværs” til de mere strukturelle: ”Det var en kold tid med høj arbejdsløshed og vi fik tudet ørene fulde med, at humaniora ikke førte til beskæftigelse og så måtte jeg finde på noget andet”, ”min studentereksamen var ikke til det, jeg

1 Navnet er ændret af hensyn til kravet om anonymisering. De 13 personer er fundet blandt elever fra to gymnasieklasser, en matematisk og en sproglig, som ønskede at medvirke i projektet *Skolen for livet*. Der er tale om en større undersøgelse over tre generationer af danskeres syn på – og erindring om skole og uddannelse. Projektet er støttet af Forskningsrådet for Kultur og Kommunikation og Danmarks Pædagogiske Universitet.

gerne ville, så jeg måtte rundt om GSK eller HH først." Men at man skulle have en uddannelse var der ingen tvivl om. Familierne, som havde været "svært stolte" den dag, ungerne satte huen på hovedet, forventede det og de unge forventede det også selv. Ser man på de valg de traf, tyder det på, at pigerne havde bedre mulighed for at følge deres hjerte, hvorimod drengene hurtigere opgav drømmen og gav efter for familiens pres og forventninger. Set udefra og på mange års afstand, kunne man måske sige, at det var forsørgerrollen, som satte sig igennem bagom ryggen på drengene. En dreng, der ikke var kommet i gang med en uddannelse var i dette miljø af førstegenerationsstudenter

tydeligvis mindre acceptabel, end hvis der var tale om en pige. Uddannelsesvalg handler således mindst lige så meget om skiftende tiders forståelse af mandlighed og kvindelighed, som det handler om den enkeltes faglige og personlige kompetencer.

Om gymnasiet fortæller de fleste, at det var noget af et kulturchok, uanset de kom fra en folkeskole med unge, progressive og omsorgsfulde lærere eller fra en skole af den mere traditionelle slags med morgensang, orden og disciplin. Hovedparten havde af samme grund taget 10. klasse med, de følte sig ikke modne nok til at gå i krig med gymnasiet. 10. klasse – som i øvrigt gav dem en realeksamen, som den næstsidste årgang i Danmark – blev for mange et rigtigt hyggeår på tærsklen mellem barndom og ungdom. Én gang i gymnasiet blev verden anderledes, også selvom der mellem Buddinge Skole, som flere kom fra og Gladsaxe gymnasium bare var en enkel glasdør. Ingen tog længere

hånd om den enkelte elev, nattesøvnen måtte suspenderes for at kunne følge med, lærerne beskrives som personligheder på godt og ondt og forældrene kunne ikke længere hjælpe. Der var den excentriske tysklærer, der var en dansklærer, som kiggede pigerne dybt i kavalérgangen – der var en idrætslærer, som deltog aktivt i timerne og gik i bad med dem – og der var en matematiklærer, som var så dygtig og velorganiseret, at hun satte det sidste punktum, når klokken ringede ud, for slet ikke at tale om den fransklærer, der har givet flere af klassens elever et livslangt kærlighedsforhold til det franske – og fået én til næsten at besvime til studentereksamen af angst for ikke at kunne leve op til hendes forventninger.

Samtalerne rummer mange levende beskrivelser af livet i to klasser, som mine informanter gik i. De huskes i øvrigt som vidt forskellige, én som gennemgående god, den anden som en noget mere usammenhængende affære. Det var ikke ligegyldigt, hvorfra man kom i kommunen, eller om man var dreng eller pige, en dygtig eller en bogligt svag elev. Eleverne fra Værløse kom som hovedregel fra mere velhavende familier, og nogle lærere syntes det var et plus; andre lærere havde i udgangspunktet lave forventninger til nysproglige piger – og atter andre fandt det morsomt at hænge bogligt svage elever ud. Det krævede kløgt, mod og snuhead at "overleve". En pige satte sig over blandt de kloge drenge, og fik fremover højere karakterer, end de piger, som sad sammen og strikkede. En meldte sig til kor, der lå samtidig med tysktimerne, som hun så slap for. En fyr udnyttede sit talent for at skimme tekster til det yderste, en anden lånte fysikrapporter fra klassens dygtigste dreng og fik sin mor til at skrive dem af.

For de elever, der klarede sig godt, var gymnasiet en herlig tid, præget af kammeratlig kappestrid, hvor de nød den pre-

stige det gav at dele ud af deres viden. Men også elever, som "lå lidt på den lade side", som festede mere end de bekymrede sig om deres karaktergennemsnit, husker gymnasiet som en positiv oplevelse. Horisonten blev større, man tog noget med sig hjem, hver dag, som én formulerede det. For andre var gymnasiet et ubehageligt og fremmedgørende sted, der bare skulle

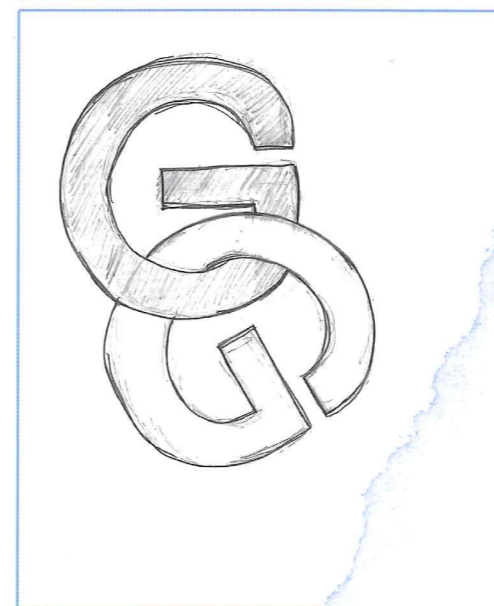
1980

overstås i en fart. De følte sig moppedede af lærere og kammerater, var skoletrætte, tog en pjækkedag i ny og næ, røg hash og forsøgte ellers at komme igennem. I frikvartererne spillede drengene skak, pigerne strikkede, nogle tjekkede lige dagens tekst, mens andre sad i glasgangen og spejlede sig selv i dem, som gik forbi.

Som omtalt indledningsvist var slutningen af 1970'erne identisk med nogle begivenhedsrige år i gymnasiets historie, præget af besparelser, adgangs begrænsning og et opbrud i den mangeårige enighed, som havde hersket på det politiske område omkring skole og uddannelse. Elevbevægelserne, som var dukket op i 1960'erne, fik vind i sejlene. Centralt stod kampen imod yderligere forringelser af SU'en, imod hævselser af klassekvotienterne og lukningen af RUC.

Højdepunktet i aktiviteterne nåedes i foråret 1979, da man gik til modstand mod et cirkulære mod åndeligt fravær. Elever, som ikke udviste passende aktivitet kunne fremover udelukkes fra eksamen. 10.000 elever demonstrerede på Slotspladsen, over hele landet blev undervisningen boykottet, gymnasier besattes – og fra Gladsaxe Gymnasium drog lærere og elever i samlet flok af sted til Christiansborg. Cirkulæret blev taget af bordet. I årene efter indførtes et system med pro-centsatser og stadig skrappe sanktioner i stedet. Ansvaret for uddannelsen var fremover lagt på elevens egne skuldre.

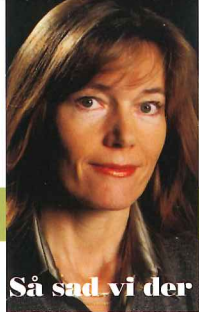
I dag husker ingen noget som helst om dette forløb. Det var midt i 2.g., kan vi sammen regne os frem til,

og jo, nogle husker det udviklede sig til en vittighed at kalde hinanden for åndeligt fraværende, og en enkelt har en svag erindring om at have deltaget i "noget". Men noget større indtryk har det ikke gjort. Derimod er hukommelsen væsentlig bedre, når det handler om udsendelsen af Pink Floyds LP The Wall i 1979, farven på S-togene, der fragtede de mange elever fra Værløse frem og tilbage – de var brune -, eller landgangsbrødene med frikadeller, som kunne fås i kantinen. Gymnasieelever var dengang – som i dag – optaget af at få sammenhæng og mening i deres eget liv og hverdag, hvor ikke bare skolen, men også erhvervsarbejdet, fritiden, og kæresten skulle passes ind. Eller som én sagde, når man er så ung, sker der så mange ting...

Litteratur:

- Holt Nielsen, Knud: Elevbevægelsen i Leksikon for det 21. århundrede på adressen <http://www.leksikon.org/art.php?n=4995> (5.2.2007)
- Holt Nielsen, Knud: Uddannelsesprotester i Danmark efter 1960 i Leksikon for det 21. århundrede, på adressen <http://www.leksikon.org/art.php?n=4994> (5.2.2007)
- Jensen, Albert: Bertel Haarder i Leksikon for det 21. århundrede på adressen <http://www.leksikon.org/art.php?n=5088> (5.2.2007)
- Lange, Jakob: Student/HF – hva' så???, Gymnasieskolen, 1979, s. 272-279
- Lund, Ib: Gladsaxe Gymnasium 1956-2006, i Årbog 2006, udgivet af Historisk-topografisk Selskab for Gladsaxe Kommune, s. 3-24
- Marker, Preben: Tilgangen til gymnasiet er steget med 25 procent, Gymnasieskolen, 1979, s. 16-24
- Nielsen, Jens-Emil: Ung i 70'erne, Frederiksberg, Forlaget Her & Nu, 2004
- Telhaug, Alfred Oftedal og Rolf Th. Tønnesen: Dansk uddanningspolitik under Bertel Haarder. Universitetsforlaget i Oslo, 1992

Herodot, hønsestriik og hygge ■ ■ ■

Af Anja Westphal, journalist, student fra Gladsaxe Gymnasium 1976

Så sad vi der på den første skoledag.

Dørrækken, midterrækken og vinduesrækken. På brune finerstole med stålben bag gråmelerede borde. Tidligere generationer havde mærket fladerne: "Imagine", "PFLP", "I love Ole", stod der ridset ind i mit skrivebord på næstbagerste plads i vinduesrækken. PFLP? Heller ikke slagordene med rød tusch på opslagstavlen: Anarki eller Kaos. Aktion er bedre end reaktion. Nej til repressiv tolerance, sagde mig noget. Bekymrende at føle sig på gyngende grund, inden første dag overhovedet var begyndt.

Og bekymret var jeg. Min sidekammerat Gitte der sad på næstsidsste plads i vinduesrækken var sammen med Lisbeth i 1. Y de eneste fra den gamle klasse, som kom i gymnasiet. Buddinge Skole var ikke storleverandør af akademikerspirer, men i det hele taget var gymnasiet stadig for de få – de egnede. Det var vist højst 15-20 procent af en skoleårgang, som gik videre fra folkeskolen. Så selv om vi kom lige i hælene på de antiautoritære 68ere, vi der sad der og rev bagsiden af lårene på de flossede træstole en varm augustdag i 73, var de fleste nok lidt benovede. Og skemaet: al den latin og oldtidskundskab.

Ekstra skræmmende virkede latinen, da lærer Zerlang i første time meddelte, at hos ham var vi alle Des og på efternavn – ren lektor Blomme, tænkte jeg. Men allerede under de første indledende manøvrer med Herodot viste han sig som en stor humorist, der gjorde, hvad han kunne for at kvikke op på gerundium og gerundiv. Jeg mener også, at vi ret hurtigt blev dus, selv om de fleste lærere kun blev tiltalt med efternavn: Weise, Garvig, Engelhardt, Wøldike.

Så efter nogle dage faldt det hele til ro. Lærerne bag det skræmmende skema viste sig at være rare mennesker. Især vi fra Buddinge Skole, hvor et rap med pegepinden var hverdag, følte os omsider til rette i et afslappet undervisningsmiljø, hvor man lyttede, diskuterede og var uenige – men respekterede de forskellige holdninger.

Der var nok elever fra mere avancerede læreanstalter end Buddinge Skole, som fandt nogle af lærerne "undertrykkende i deres repressive tolerance". Jo, jeg lærte hurtigt terminologien, og deltog gerne i diskussionerne om opgør med autoriteterne, ligestilling osv. Men stort

set accepterede og respekterede vi verdensordenen. Oprøret stak ikke dybere end ti minutters skarp, polemisk ordduel med Weise i dansktimerne – så gik vi til møde i kageklubben.

En evig konflikt havde vi – fortrinsvis pigerne – dog med lærerne. Vi strikkede! Hønsestriik i lyserødt og lilla og orange. Små dyr og mennesker i indviklede mønstre med regnbuer og kvindesymboler og blomster. Og hvis vi ikke strikkede, hæklede vi. Pindene klirrede og garnnøglerne røg på gulvet. Lærerne forsøgte at forbyde det, men vi mente, at det skærpede koncentrationen. Og så fandt vi på at hække til dem. Ibbermand – den eneste, vi kom på fornavn og endda kælenavn med – fik et fantastisk beklædningsstykke sammensat af 100 små hækledede firkanter i alle farver.

Det blev berømt på skolen, og vi fik lov at nørkle videre. Jeg ved ikke, om de andre lærere håbede at få et tilsvarende – eller var bange for at få et, hvis de også forsøgte sig med et forbud.

Gladsaxe Gymnasium der i midt-halvfjerdserne husker jeg som et ligeså broget kludetæppe. Multikulturelt – men på en helt anden måde end ordets betydning i dag. De eneste etnisk brogede var en pige i klassen over mig, som var adopteret fra Korea, og en flot mulatdreng med amerikansk far.

Nej, det multikulturelle gik på alle de sære, små foreninger og fraktioner, som udgjorde skolens dagligdag. Kageklubben holdt til i et af hyggerummene, og formålet var netop at hygge sig og spise kage, som vi skiftedes til at bage.

Der var et sangkor og skoleorkesteret, som øvede jazz og rock til gymnasiefesterne, der var elevudvalg og de forskellige små politiske fraktioner og foreninger, som håned hinanden med slagord på opslagstavlerne: DKP/ML, SFU, DKU, støttekomiteen for demokrater i Chile, for et frit Palæstina, der var protesterne mod atomkraft – og foreningen af tilhængere. Og så var der naturligvis GGG, som arrangerede gymnasiefesterne. Sådan ca. en fredag om måneden med ølbod, musikscene, partypops på paptallerkner og dansegulv. Men det var ikke så meget foreningsliv og politiske diskussioner, der skilte flokken. Skolens to fløje bestod først og fremmest af flipperne og diskere. Flipperne gik i hullede fløjlsbukser med hækledede kanter og træsko – piger som drenge. De – vi – hørte Procol Harum, Pink Floyd og Jethro Tull. Diskerne gik i kassebukser af gabardine, og drengene havde lange flipper på de stramme skjorter. Og til gymnasiefesterne hoppede de rundt i plateausko til Bay City Rollers og Slade. Vi flipperne håned diskterne og deres materialistiske livsstil – og så drøned vi alle sammen af sted til Woodhouse på vores Puch Maxier for at drikke Jägermeister og høre Gasolin i skøn samdrægtighed.

Vi blev studenter i 76 – de fleste med hue på, selv om flipperne pyntede deres med flag og blomster – og lynhurtigt var vi spredt for alle vinde.

Fra min klasse var der kun to-tre-stykker, som fortsatte på universitetet – jeg droppede selv ud ved første prøve i nationaløkonomi på jurastudiet. I det hele taget mener jeg ikke, at GG præsterede lysende akademikerkarrierer ud af årgang 76. Men vi har en berømt kok (kageklubbens indflydelse?). Og vi er usædvanlig stærkt repræsenteret i mit eget fag, journalistik.

Typisk nok, måske? Vi journalister er generalister, skøjteløbere, som er hurtige til at dykke ned i en sag, ekspedere den – og så videre til noget andet. Fordybelsen, det

brændende engagement, det er sjældent vores stærkeste egenskaber.

Blev kimen til de hurtige holdninger og den rastløse nysgerrighed udviklet i ægget på Buddinge Hovedgade? Det er i hvert fald påfaldende, at jeg har mindst en halv snes kolleger, som jeg første gang mødte på GG. De er på vidt forskellige medier – fra TV til Børsen, Se og Hør og avancerede musik-websider.

Eller måske var det bare tiden. Da vi var færdige med vores uddannelser – journalister, sygeplejersker (dem er der også flere af i min klasse), økonomi og handel – var vi henne omkring 80. Yuppierne var lige på trapperne, arbejdsløsheden var stigende, og vi børn af forstæderne ville have vores del af goderne.

Sammenlignet med det samfund, jeg i dag prøver at afkode som journalist, virker de tre år på Gladsaxe Gymnasium som en fjern og tryk oase. De reelle spændinger var få og små. Alle vores sære fraktioner var nok i virkeligheden et forsøg på at skabe de platforme for diskussion, man VIL have som 16-17-årig. Vi var en homogen masse af forstads-unge, som kom fra den samme slags kernefamilier, og hvis vi havde ambitioner om at leve anderledes, så gik de ikke meget længere end til et par år i kollektiv og et par fede fredag aften.

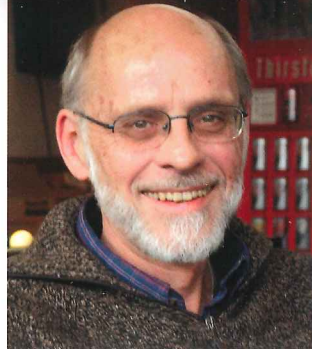
Da vi alle sammen mødtes på et stærkt forandret Gladsaxe Gymnasium til årgangens 25-års jubilæum for nogle år siden, var der egentlig ikke de store overraskelser i flokken: drengene havde naturlig mistet adskillige centimeter hår, og selv flipperne var i jakkesæt eller pæn kjole, men de fleste af os var havnet cirka der, hvor man kunne forvente det: med en lidt bedre uddannelse og lidt højere levestandard end vores forældre.

Så gymnasiet havde sendt os pænt på vej. Men først og fremmest havde vi hyggelige og sjove minder om tre år, der måske ikke gjorde os til fyrster i åndernes rige, men gav os rum til at fjante, diskutere og finde vores egne ben.

Og det er da ikke så dårligt.

Tanker under Titusbuen...

Studierejser på Gladsaxe Gymnasium

Af Poul Frank Jørgensen, lektor Gladsaxe Gymnasium

bruger vi gerne om de kortvarige ud af huset aktiviteter, typisk endagsture, hvor målet for turen ofte er film- eller teaterforestillinger, udstillinger, virksomhedsbesøg m.m. Den slags ekskursioner er der mange af i løbet af et skoleår, om end det varierer fra fag til fag, og fra klasse/lærer til klasse/lærer. I daglig tale bruger vi betegnelsen studierejse om udlandsrejser. Det almindelige er, at stamklassen i 2.g foretager en sådan rejse, og så godt som alle klasser på GG kommer på et tidspunkt af sted på mindst en studierejse til udlandet.

Som sagt er der på GG stor forståelse for det vigtige i, at eleverne deltager i aktiviteter ud af huset.

På baggrund af denne grundholdning er der en bred accept af ekskursioner og en relativ stor tolerance i forhold til følgerne af ekskursionernes afholdelse. Elevernes store interesse for ekskursioner skyldes ikke kun, at de derved slipper for den traditionelle undervisning. De oplever naturligvis en ekskursion som en variation i det daglige, hvilket er ganske glimrende set fra en pædagogisk synsvinkel. Endvidere er der ingen tvivl om, at de fleste elever betragter ekskursioner som et vigtigt led i undervisningen. For både lærer og elev bliver en vel tilrettelagt og grundigt forberedt ekskursion således et centralt bindeled imellem den teoretiske undervisning i klasseværelset og den virkelighed, der findes udenfor skolen.

Det siger sig selv, at en ekskursion også har en social side, idet man er sammen med kammerater og lærere på en mere tvangfri og fornøjelig facon. Men ligesom man derhjemme på skolen sonderer mellem undervisning og frikvarter, bør man holde det faglige og det underholdningsmæssige adskilt fra hinanden. Og når talen i en klasse er om ekskursioner, må man tidligt i forhold til eleverne pointere ekskursionernes faglige

"At rejse er at leve"

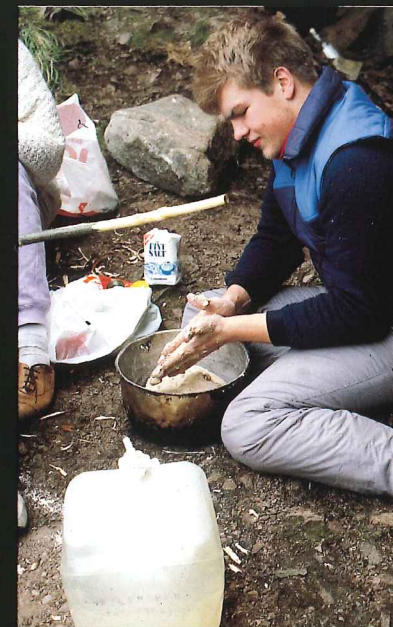
. Dette H.C. Andersen-citat indleder stort set alle elevstile om dét at rejse. Selv om dansklæreren nok finder indledningen noget trivielt, så er det jo godt nok, for der er noget om snakken. Dels dokumenterer eleven indsigt i den litterære kulturarv, og dels har vi på GG altid haft den opfattelse, at uadrettede aktiviteter såsom ekskursioner og studierejser også kan være særdeles lærerige. Man kan således citere en anden klassisk udtalelse: "Non scholae sed vitae discimus", (Vi lærer ikke for skolen, men for livet; jf. Seneca ca. 4. f.Kr. – 65 e. Kr.).

En ekskursion kan defineres som undervisning, der af kortere eller længere varighed foregår udenfor skolen i ind- eller udland. I henhold til gymnasiebekendtgørelsen er der tale om godkendt undervisningsaktivitet, der således foregår i skolens regi. Men ekskursioner kan være mange ting. Selve betegnelsen ekskursion

indhold, og at indholdet skal ses som en del af eksamenspensum. Hovedparten af eleverne har en udmærket forståelse heraf. Endelig behøver det sociale aspekt ved ekskursionen heller ikke at være synonym med udelukkende tant og fjas! Det dækker jo også det forhold, at klassen kan have en positiv oplevelse ved at planlægge og gennemføre den pågældende fælles aktivitet. Og hvis kammeratskabet og sammenholdet styrkes, har dette uden tvivl en gavnlig indflydelse på arbejdsklimaet i klassen.

Vi har et godt overblik over, hvordan GG's rejseaktivitet har været igennem årene, jf. www.rejsemanualen.dk. Statistikken viser således, at der i den sidste 10-årsperiode er blevet foretaget 218 studierejser, dvs. i gennemsnit ca. 20 rejser pr. skoleår. Her af gik ca. 90 % til udlandet og nogle til ret eksotiske destinationer. Fra den brogede palet kan vi nævne London, Dublin, Strassburg, Paris, Berlin, Bruxelles, Istanbul, Cairo, Luxor, Tunesien, Rom, Firenze, Kreta, Moskva, Sankt Petersborg, Reykjavik, New York, Sevilla, Barcelona, Sofia, Prag, Athen... Men her skal vi nu lidt nærmere beskrive, hvordan ekskursioner og studierejser foregik i gamle dage, idet vi med gamle dage mener for omkring 25 år siden, altså først i 1980'erne. Også den gang blev der rejst en del - om end slet ikke i det omfang, som det finder sted nu til dags, og ej heller til så eksotiske og "dyre" destinationer. Som nævnt ovenfor kommer næsten enhver klasse/hold på mindst én studierejse til udlandet. Den gang var udlandsrejserne ikke så hyppigt forekommende, idet man i højere grad tog på kortvarige, indenlandske ekskursioner.

Den almindelige velstandsstigning og udviklingen i befolkningens rejsevaner har smittet af og bevirket, at gymnasiets rejseaktivitet er blevet forøget og ændret over tid. I en periode - årene 1982-86 - var det dog fra oven af bestemt, at der kun måtte rejses indenfor landets grænser. Historien er kort fortalt, at eftersom der tidligere ikke fandtes regler for lærernes vilkår i forbindelse med ekskursioner, betalte lærerne stort set selv alle rejseudgifter. Det var derfor et tilbagevendende krav overfor vore arbejdsgivere at få reguleret området. På et tidspunkt lykkedes det at komme igennem med kravet, således at der i overenskomsten og tjenestetidsaftalen blev aftalt principper for læreres aflønning og arbejdsvilkår under rejser.

Så langt så godt!

- i Københavns Amtsråd - GG's arbejdsgiver - var man dog ret fiks på fingrene. Amtet kunne jo godt regne ud, at de største lærerudgifter var forbundet med udlandsekskursioner, hvorfor man simpelthen udstedte et forbud imod, at skoler tog på studierejse til udlandet! Som tiden gik, kunne forbudet ikke opretholdes. Situationen var også uholdbar, derved at der i andre af landets amter ikke eksisterede et sådant forbud. Klasser og hold fra disse amters skoler rejste rask væk til udlandet. Der var derfor et pres fra især elever og forældre - i mindre grad fra lærerside - på Københavns Amt for at få dem til at ændre politik. Med skoleåret 1986/87 blev der så igen givet tilladelse til udlandsrejser.

Beslutningen blev hilst velkommen i GG's årsskrift fra 1986/87 med følgende ord: "Så har amtet igen givet tilladelse til udlandsrejser. Eleverne har nu mulighed for to former for rejser, når et stofområde i læseplanen skal belyses med et besøg "on location": 1) indenlandske flerdagsekskursioner, 2) udenlandske studierejser. Hertil kommer de helt korte udflugter. Lærerrådet har afstukket økonomiske og praktiske rammer for ekskursioner og studierejser. Hovedtanken her er at sikre, at alle stamklasser får mulighed for en studierejse eller en flerdagsekskursion én gang i skoleforløbet - helst i hhv. 1.HF og 2.g. Vel vidende at rejser kan være økonomisk belastende søges de naturligvis gjort så bil-

ligt som muligt - og planlagt så tidligt, at eleverne har mulighed for at spare sammen til rejseudgifterne."

I årene 1982-86 gik turen altså rundt i det Gamle Fædreland! Og det var for så vidt godt nok. Der blev lavet mange spændende og opfindsomme rejser rundt i Danmark, - og man kan såmænd i dag undertiden beklage, at det kniber med at få en klasse med på ideen om en indenlandsk rejse.

Faget biologi mærkede i og for sig ikke noget til ovennævnte udlandsrejseforbud. Selvom Jylland for vore københavnske elever måske kan forekomme som det store udland, så havde GG's biologer en lang tradition for hvert år i august at tage til Frederikshavn. Man besøgte Marinbiologisk Laboratorium, hvor man foretog "undersøgelse af havbundens dyreliv mht. dyrenes økologiske tilpasning. Måling af forskellige dyrs O₂-tilpasning. Besøg på Nordsøcentret i Hirtshals.", som det kan læses i skolens årsskrift fra 1984/85.

Også i andre fag var der gamle travere, såsom når geografi tog til Stevns eller Møns Klint, - eller historie til vikingeborgen Trelleborg ved Slagelse - med et smut omkring Roskilde Domkirke og Vikingeskibsmuseet på hjemvejen. Sådanne ekskursioner gennem-

førtes som endagsbus-ture. I det hele taget vidner de gamle årsskrifter om, at det var en lang række af skolens fag, der lavede den slags korte udflugter. Man benyttede sig flittigt af Københavnsområdets store kulturudbud og tog med HT-bus eller S-tog til museer og udstillinger, biografteatre, institutioner og virksomheder m.m. Undertiden arrangerede man i et fag en flerdagsekskursion i form af lejrskole; - f.eks. i de ovennævnte fag: Således studerede geografi en gang fiskerierhvervet i Esbjerg; en anden gang var det geologi, også kaldet "skærvelære" på øen Fur. En fremragende historieekskursion var en rundtur til de gamle hertugdømmer

Slesvig og Holsten med besøg ved Dannevirke, Hedeby etc.

Og så var der den slags studierejser, hvor en særlig determineret lærer tog sine elever med til sin egen favoritdestination, hvilket gav klassen en ganske særlig oplevelse. Det var ofte sproglærere. For en engelsklærer er en rejse til London jo nærmest som at komme hjem igen. Og mange fransklærere har det på samme måde med Paris. Det var forståeligt nok, at Rachlin - russiskfaget - ikke arrangerede rejser til Sovjetunionen/Sibirien, selvom enkelte elver måske godt kunne ønskes deporteret dertil. Sovjet og i dag Rusland kom dog senere på listen over gængse rejsemål. Når Lolli - i fagene historie, latin og oldævl tog sin klasse med til Italien, var succesen givet på forhånd. For ham var det jo virkelig at komme til sit hjemland, og han kendte gud og hvermand, så alt

alt ikke et uland.) Men da det ikke lod sig gøre at foretage en ekskursion til et uland i den tredje verden, fik man den ide at besøge hederegionens tekstilindustri, hvor man ved samtaler med folk fra virksomheder og fagforening fik belyst, hvordan branchen følte sig truet af import af f.eks. skjorter til dumpingpriser fra Indien og Pakistan. Turen huskes som en ekskursion med stort fagligt udbytte, - og så er der for resten ganske hyggeligt i Herning!

Andre fag har igennem tiderne lavet lige så kreative studieture. En gang tog f.eks. fysikfaget til Paris, hvilket fik nogle til drillende at spørge, om de skulle ned for at studere det frie fald fra Eiffeltårnet! Men selvfølgelig har fysik-kollegerne haft en fornuftig og faglig motivering for den pågældende tur. Sådan bør det også være! Studierejsen skal først og

kunne arrangeres til elvernes store glæde. Og så var der Fritz Schulz, der altid - når han havde en køn 3.g i tysk - tog en smuttur til Berlin. Det foregik med de velkendte DSB-rejser via Gedser fra torsdag til søndag, hvor der lige var den ulempe, at toget passerede igennem Østtyskland, hvilket bestemt ikke bekom "Fritz the Cat" godt.

Samfundsfag lavede en gang en meget "kreativ" ekskursion til Herning. Det pågældende samfundsfagshold ville fordybe sig i ulandsproblematikken, - - - så derfor tog man til Herning. (Nej, undskyld Herning! sådan hænger sagen ikke sammen - Herning er trods

fremmest have et fagligt indhold! Det er i det hele taget et forhold, som vi på GG altid har lagt vægt på, selvom man efter elevernes historier at dømme undertiden skulle tro, at det højere formål med ekskursioner er at komme ned og skeje ud under sydlige himmelstrøg. Efter nogen tid - når de forskellige rejseindtryk er fordøjet - kan man dog af og til høre en elev udtale: "Det var nu fedt at stå dér på Forum Romanum i skyggen af Titusbuen, ligesom ham dér Cæsar gjorde for 2000 år siden". - Hvortil læreren - som den utrættelige pædagog - replicerer: "Ham dér Cæsar var altså død og borte, da Titus regerede i Rom!"

1956-2006

1956-2006

Verden

Anna Vibe Onsberg Hansen, elev i 3 g

Min lille verden Eller jeg vil egentlig hellere sige: min verden, da det er absurd at tale om størrelse på noget, der for mig udgør et hele. Min verden udspiller sig i høj grad her inden for disse hvide og udekorede mure, som udgør skolen.

Lige såvel som jeg har min verden min tilværelse, mine værdier, har skolen også sin verden sine værdier sit eget

lille isolerede samfund små mennesker, der vrirler ud og ind mellem hinanden

ud og ind af hvide klasselokaler ud og ind af de brune yderdøre, der omslutter og omgrænser denne verden pendlende mellem den tilværelse de har her og tilværelsen et andet sted fjernt herfra

skønt det måske ligger lige om hjørnet.

2000

1978

1984

Det er en rar tilværelse her et rart lille samfund en rar verden, hvor der er plads til alle også til mig. her læres, leges, løbes, leves læbe mod læbe når her festes forklares, fattes, fantaseres forandres fra noget udefinerbart, usikkert, umodent til noget voksent, vidende og vakkende for hvad sker der, når man skal forlade dette

trykke hvide sted med venner, lektier, latter lærereudvalg, fester og meget mere? Fortabes man? Forsvinder vi? Nej!

Vi forstår, fattes, forudser og forvisser os selv om at en ny tilværelse vil komme en ny verden erstatning for dette vores nuværende gode liv på GG

gladsaxe gymnasium

Supersize Me - det var et rigtig spændende emne – og så var der en god rød tråd ■ ■ ■

Om almen studieforberedelse og gymnasireformen på GG.

Af **Sofie Ljungbo, lektor** og **Jan Vistisen, uddannelseschef**

Spurlocks dokumentarfilm Super Size Me. Filmen skildrer, hvordan Morgan Spurlock i dyb forargelse over den amerikanske fedmeepidemi beslutter at gennemføre et vildt eksperiment med sig selv som forsøgskanin: I en måned skal hans tre daglige måltider udelukkende være mad fra McDonald's, han skal bestille "Super Size" portioner, hvor det er muligt, og al fysisk aktivitet skal begrænses til en gennemsnitsamerikaners.

I vores projekt om Super Size Me blev eleverne introduceret til teori om energikæde, energibevarelse og energistofskifte gennem eksperimentelle forsøg i fysik. I idræt skulle alle elever beregne energiindhold og energiforbrug i et døgn og lave konditionsprøver, og i engelsk analyserede og diskuterede de årsager til den amerikanske fedmeepidemi på baggrund af amerikansk kultur og historie siden 1950. I den afsluttende opgave skulle eleverne sætte fagenes indhold og metoder i forbindelse med hinanden.

Eksempler på andre emneforløb, som har været gennemført på GG i almen studieforberedelse er "Københavns forsvarsanlæg og fingerplanen" (historie og naturgeografi), "Libanon og Hizbollah" (religion og samfundsfag), "The Manhattan Project" (engelsk, fysik og historie), "The President's State of the Union Address" (engelsk, historie og dansk) og "Paradigmeskift i renæssancen" (2. fremmedsprog i kombination med fag fra alle fakulteter). Alle spændende projekter, der stiller store krav til eleverne.

Ja, og så er almen studieforberedelse endda bare en del af de mange udfordringer for både elever og lærere, som gymnasireformen i disse år byder på. Alle elever starter nu på et semesters grundforløb og fortsætter på studieretninger. Ud over det faglige samarbejde i almen studieforberedelse (AT), skal eleverne have almen sprogforståelse (AP) og naturvidenskabeligt grundfor-

Den lidt kryptiske titel på denne artikel er en kommentar fra en evaluering af et forløb i almen studieforberedelse i 1.g fra det første år med gymnasireformen på Gladsaxe Gymnasium.

Almen studieforberedelse, en af reformens vægtige – nogle ville sige overvægtige!- nyskabelser, er kort fortalt et samarbejde mellem fagene, hvor man lader humaniora, naturvidenskab, samfundsvidenskab og kreative fag arbejde sammen. Målet er at lade eleverne arbejde med projekter og samtidig lære dem at bruge de forskellige fags metoder til at arbejde grundigt, projektorienteret og gradvist mere selvstændigt med et emne. Målet er mildt sagt ambitiøst og krævende. Det nye og specielle ved almen studieforberedelse er, at alle fag bidrager, at alle projekterne i forlængelse af hinanden skal udgøre et sammenhængende forløb, der løber over alle tre gymnasieår, og at det er det eneste forløb, som afsluttes med en obligatorisk synopsiseksamen.

Men hvad gemmer der sig konkret bag denne svulstige beskrivelse? Hvad var det med andre ord for et projekt i almen studieforberedelse, der kunne få så fin en anmeldelse fra en elev i 1.g? Jo, det var et samarbejde mellem engelsk, fysik og idræt om fedmeepidemien i USA med udgangspunkt i journalisten Morgan

GLAD SAXE
GYMNASIUM

GLAD SAXE
GYMNASIUM

GLAD SAXE
GYMNASIUM

GLAD SAXE
GYMNASIUM

løb (NV). Tidligere talte vi om fraværsregler og nu om studieaktivitet. Lærerne arbejder teamorganiseret om klasser og projekter. Der er eksaminer både sommer og vinter. Skemaet er dynamisk, så ikke to uger ligner hinanden. Lærerne skriver studieplaner og undervisningsbeskrivelser i stedet for pensumindberetninger, og det hele skal være offentligt tilgængeligt på nettet.

Det er ikke nogen hemmelighed at gymnasireformen har været meget omdiskuteret i medierne, og at den har medført meget stor travlhed for lærerne. På GG har vi i de sidste par år arbejdet både godt og ihærdigt med at løse alle de nye opgaver, og den største udfordring både er og har været at tilpasse alle de nye tiltag til vores rammer og hverdag, for vi ser det som en både vigtig og fornem opgave at finde vores egne fortolkninger og procedurer på Gladsaxe Gymnasium.

Elevens kommentar i titlen på denne artikel tillader vi os at se som et glædeligt og opmuntrende bevis på, at vi kommer stadig tættere på dette mål. Selvfølgelig er det i sig selv altid bedst, når emnet virkelig har fænet og

appelleret til eleverne, men her var det åbenbart også lykkedes at få skabt en tydelig tværfaglig sammenhæng med relevans for elevernes hverdag. Elevernes motivation var blevet drivkraften i projektet, og vi har svært ved at forestille os et bedre fundament for en uddannelse, hvis overordnede sigte er almindelse og studieforberedelse. Nok handlede projektet om fast food, men det var absolut ikke blevet reduceret til tomme kalorier og varm luft for hverken elever eller lærere. Selv om elevernes uddannelse og vores hverdag her i jubilæumsåret gennemgår enorme ændringer, er vi fortrøstningsfulde, når det gælder fremtiden for studenterårgangen 2008 og kommende årgange. Vi er med andre ord sikre på, at de nok skal få fat i den lange ende af Ariadnetråden!

Trukket af spirende drømme.

Vil glæde og idéer strømme.

Vi er eleverne – de vilde.

Blanding af vildskab og snilde

På Gladsaxe Gymnasium er der er mange døre...

Af Else Priisholm, lektor Gladsaxe Gymnasium

"Det har jeg aldrig tænkt på før!" - En dejlig bemærkning - en dejlig følelse, ja, måske selve sjælen i at være lærer og kollega. Døre åbnes ind til rum man slet ikke vidste var til.

Både som lærer og som elev kan man godt glemme det helt fantastiske, der er ved at undervise og ved at blive undervist, når der er for mange opgaver der skal skrives og rettes, sure møder og sure elever, der kom for sent i seng i går.

Undervisere er også hinandens kolleger og lærerværelset på GG er - når det er bedst - et stort laboratorium, som udforsker eksistensen i alle mulige aspekter. Vi kender hinandens sære interesser og ved til hvem spørgsmålet skal stilles, for at finde svar eller i hvert fald korridoren der fører videre ind i den vidunderlige vidensverden.

Tænk hvilket privilegium at være blandt så mange mennesker, der alle har deres fag ikke kun som profession, men som livslang interesse. På lærerværelset kan man stille et spørgsmål om et sært ord man har mødt i en tekst, straks er der ti meninger, én farer hen og slå ordet op i diverse leksika og ordbøger, diskussionen bølger frem og tilbage, ja, og så ringer klokken. Noget blev sat i gang en dør blev måske åbnet ind til oldgræsk eller hollandsk, til matematikkens mysterier

Kantinen bliver brugt til alt Gode historier fra venner bliver fortalt Borde og stole fylder det meste. Jettes biks bliver brugt af de fleste

eller himmelrummets uendelighed. Undertiden kan denne løftede stemning føres med ind i klasseværelset: "Nu skal I bare høre!" Så kan undervisning kan blive til pædagogik - "at føre den unge" -

eller at lukke døre op for ham eller hende til en større verden end den daglige og kendte. Om den unge så vil gå derind er en ganske anden sag. Der er også mange svingdøre i undervisningen, hvor ingen kommer ud af stedet. Der kommer store børn ind i gymnasiet og der går unge voksne ud. Gymnasielærerens privilegium er frem for noget at have mulighed for at åbne verden for netop denne aldersgruppe, hvor sindet endnu kan forundres og nysgerrigheden er brændstoffet. Enhver lærer ved jo udmærket at faget og lærerens personlighed løber i ét i elevernes bevidsthed, derfor kan vi få blivende betydning både på godt og ondt. Det er ikke altid rart at tænke på.

Mødet med elevernes spørgsmål er den bestandige udfordring. De fleste spørgsmål er helt trivielle, men alle lærere kender følelsen af at have fået det spørgsmål, der viser at der er sat noget i gang - døren er ved at åbne sig. Så bliver man jublende glad og fortæller det til enhver, der ikke altid gider høre på det. Et andet privilegium er det, at blive konfronteret med en verden som er én fremmed - elevernes verden - så går døren pludselig den anden vej. Ofte må man som lærer tænke: "Det har jeg aldrig tænkt på før!" Heller ikke læreren går umærket fra mødet med nye generationer.

Problemknuserne i orkanens øje...

Af Inge Bredall Landgreen og Mette Nordby Gaffron kontoret

Hvor er min klasse, kan jeg skifte valgfag, hvordan udredes papirstop i kopimaskinen, hvornår er rektor færdig med sit møde? Spørgsmålene er mange fra både elever og lærere. Alt imens kimer telefonen med besked fra fx en sygemeldt censor, en bekymret mor eller efterlysning af en bestemt lærer og på computerskærmen veksles mellem diverse programmer - Navision, hjemmesiden, GAS/ Lectio og e-mail.

GGs kontor på en ganske almindelig dag. Skolens hjerte, orkanens øje eller kommandocentralen alt efter temperament - i hvert fald centralt beliggende.

Lektorer, pedeller og elever finder dagligt vej ind på kontoret. Mange typer - de stridbare, de underholdende, de kritiske, tidsrøverne, de hjælpeløse og forvirrede.

I løbet af et skoleår får man sig ofte et smertensbarn, der får lidt ekstra omsorg og et knus efter endt eksamen. Også rødderne finder vej - mere eller mindre frivilligt, og de aktive festarrangører og elevrødder får

en naturlig gang på kontoret. Og uden elever - hvor var skolen så?

Alle er de med til at gøre dagligdagen til en afvekslende og aldrig rutinepræget hverdag. Der er mange bolde i spil, de fleste gribes og lander i mål. Men det er også en hektisk hverdag der kræver sin "sekretær".

Vi er blevet kaldt problemknusere, blæksprutter, kontordamer (og det der er værre). Ligegyldig titel forsøger vi efter bedste evne at løse de administrative opgaver. Det kræver omhyggelighed, team-ånd og en hel del humor.

Reformer, bekendtgørelser, budgetter og statsligt selveje. Nye døre åbner sig. Vi tager det hele med og går i krig med at løse de næste års mangeartede administrative opgaver.

For vi holder af den særlige ånd og mangfoldighed der er på GG.

Det er dejligt at være en del af den!

GLADSAXE GYMNASIUM

At være elev er at fylde værktøjskassen...

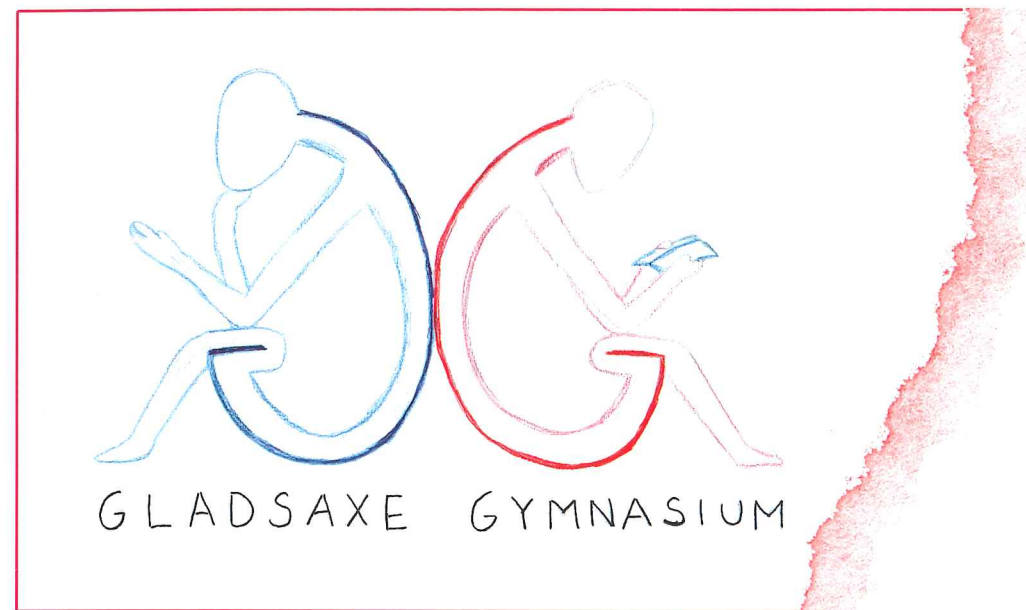

Af **Julie Helqvist** og **Nilüfer Engel Tekelioglu**,
2z Gladsaxe Gymnasium

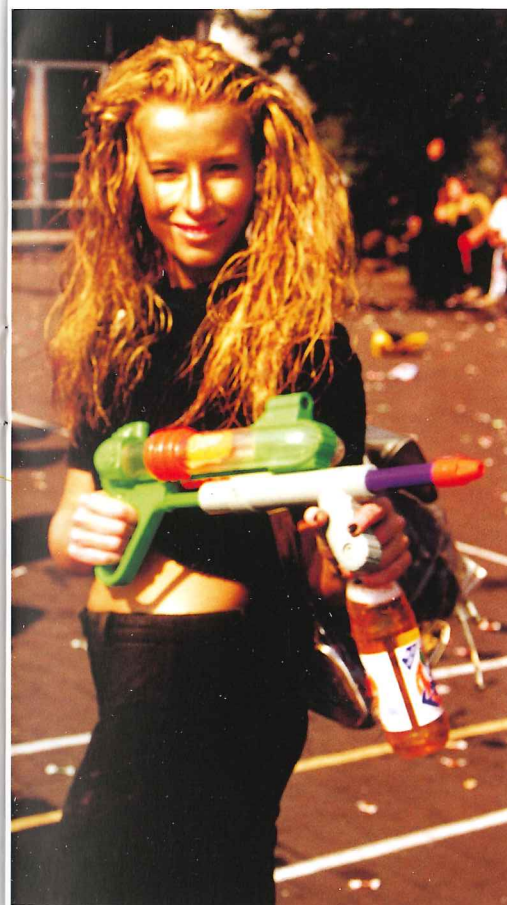
At få sig selv slæbt ud af sengen en kold vintermorgen vel vidende, at man går en 6- måske 8 timers lang dag i møde, kræver både vilje og hunger efter ny viden. Det er simpelthen en nødvendighed at være i besiddelse heraf for at kunne klare det hårde pres, en gymnasial uddannelse forlanger.

Heldigvis er langt de fleste elever på Gladsaxe Gymnasium indehavere af dette. Man bliver som elev på GG presset til at præstere det yderste, og til at være klar til konstant at modtage masser af informationer og nye indtryk.

Selv om gymnasiet er spækket med slid, hårdt arbejde, tidlige morgener og sene aftener, er GG også en masse andet. Gladsaxe Gymnasium byder også på sociale arrangementer og hyggelige lektiecaféer, hvor lærere står til rådighed og hjælper med diverse lektier og afleveringer. Udover dette findes også en masse forskellige klubber og udvalg. Mange er stiftet af nuværende eller tidligere elever. Klubberne berører en masse forskellige emner, og der er rig mulighed for alle at være med. Blandt andet kan man være med til at bestemme hvordan festerne på GG skal forløbe. Ved at være medlem i festudvalget er man en del af teamet som planlægger festerne, pynter op, bestemmer dresscodes og står i garderoben – med andre ord; gør GG festerne mulige.

Årets store begivenhed er for mange uden tvivl årsballet, hvor især 3.g'erne klæder sig meget fint på og alle danser lanciers og kæmper om den eftertragtede pris "årets kvadrille".

Gymnasiet lærer os ikke at bygge f.eks. en cykel. Derimod kommer vi som elever med en tom værktøjskasse, og får i løbet af de tre år fyldt en masse værktøj og redskaber i den. På denne måde skulle vi gerne som studenter stå med en fuld værktøjskasse, og være friske og parate til at gå videre i fremtiden. Her kan vi så begynde at bygge vores cykel med netop de redskaber, og den baggrundsviden vi nu har for at være i stand til dette. Nogle ender med racercykler, andre med bedstemorcykler eller tandemcykler. Der kommer simpelthen forskellige mennesker ud af gymnasiet, og dette viser bare at der er plads til at få dækket netop de behov man har via et hav af forskellige studieretninger.

GG festerne er et hit

her bliver danset nok så tit.
Til skolen vi om aftenen går
med højt humør og opsat hår.

Når vi til indgangen kommer
de tjekker vores lommer.
Nogle kysser her og der
dette bliver ofte til mer' og mer'

Teaterliv ved rundkørslen – en omvisning

Gladsaxe Gymnasium historie er, fra starten, forbundet med teater. – Netop teater, i ubestemt antal og med lille t. For som bekendt skal vi over på den anden side af 1964, med indvielsen af den til-Buddinge Skole-og-Gladsaxe Gymnasium-kombinerede-gymnastik-og-for-samlingsbygning-med-scenetårn, før der gradvis er grundlag for se skoledramatikken knyttet til et lidt større skrevent t.

Teateret, sådan helt ubetinget og bestemt, er endnu i 1970 en profeti.

Skoleteatret kom altså først. Siden 1958 er der hvert skoleår, med en enkelt undtagelse, blevet produceret publikumsteater i blokkene på Buddinge Hovedgade 81. Nævnte år præsenterer gymnasiets allerførste år-gang – som 2.g'ere – Ludvig Holbergs "Ulysses fra Itachia"; der lægges altså ud med Illiaden & Odyseen i én drabelig helaftensforestilling ... Ellers en retorisk udfordring at de allerstørste, skulle jeg hilse at sige. Vi hylder jer, pionerer, i jubilæumsåret. Vor honnør for denne orken! Ville I mon dermed også udstikke en kurs for fremtidens comoedianter i huset? – Vi håber at møde nogle af jer den 10. marts.

Skolernes aula lagde en periode rum til både amatørernes og de professionelle forestillinger. Da Gladsaxe Teater fra midten af 70erne (og nu med rigtigt stort t) frisættes som teaterhus i egen ret, bliver det den nye sfinksforladte kantine der må sminkes op som gymnasiets skueplads for skolekomedier. – Flere tal: 48 skolekomedier på 50 skoleår er det blevet til. – Fra 1989 kommer en ny slags scenekunst i huset med dramatikholdenes faste afgangsforestillinger. Videre bliver l.c&z = dramiklasserne faste leverandører af revyteater i perioden

Af **Henrik Löb, lektor** Gladsaxe Gymnasium

1993-2005. Fridramaholdene popper lidt mere uforudsigeligt op og har tilbudt publikum fem stykker 'trappedrama' henover årene. GG's lærere har været på tribunen fire gange; sidst ved 40årsjubilæet med det historisk-romantiske drama "Svend, Knud og Valdemar", der desværre ikke indeholdt for en krone reel alvor at gå hjem med.

I jubelskoleåret 2006/07 kan GG og opland se frem til endnu mer' teater mellem ringvej og GnT – hidrørende fra dels de to afgangprojekter på 1.g-drama(C)holdene, dels "midtvejsteatret" fra 2.k-drama(B); dertil, på åbent hus-dagen den 10/3, workshoppernes intime absurde teater. Så, vi har bestemt noget at fejre når nu de firs 2.-3.g'ere og ni lærere slipper de sammensplejede musiske kunstarter løs i 50-årsjubilæets festforestilling i salen hos Gladsaxe Ny Teater.

Jeg slutter talrytteriet med at summe op: i Gladsaxe Gymnasiums regi, på mere eller mindre skrå brædder, er det altså foreløbig blevet til 80 offentlige teaterbegivenheder. – For at fuldstændiggøre billedet af husets teaterliv lempet jeg dog lige Gladsaxe Teaters i alt 135 produktioner med over i regnskabet lige før bundlinjen. Denne blinker herefter: 215! Bekræft derfor, venligst, at bidrag til den kronisk medieudråbte teaterkrise ikke udgår fra adressen Buddinge Hovedgade 81.

Tiden flyver – og I, mine læsere, skal jo se at komme videre med jeres travle gøremål. Men tag nu lige med på en kort guidet spadseretur, bare sådan små tyve minutter, ind på **TEATERMUSEET P GG** dér hvor det fortsat spørger og hvor spring i tid og rum er en selvfølge... Nøjagtig som i vores "Sagen Eva" (bearbejdelsen af Kjeld Abells "Eva aftjener sin barnepligt") "Museet sover", messer vagten. Fodslæbende museumsgæsters triste ansigter er hvad de indrammede stive portrætter

på kunstgalleriet har at kikke på. De gør oprør og tager på springtur ud i virkeligheden, ud i en københavnsk borgerfamilie i 1930erne – sådan for at forlyste sig lidt. Men, oh vé, de store ikoner skal erfare at 'rammerne' for liv dér er frygteligt meget stivere end dem de hænger i derhjemme i samlingen ...

Opdragelsens historie udstilles i vores teatermuseums store sal. Opstillingen spejler forældre og børn der slet ikke kan få øje på hinanden, hen over generationskløften. Sidstnævnte er fx en sandkasse i Kent Anderssons "Sandkassen" som vi, musikalsk især, opdaterede til 1984. Centralt på kantinegulvet havde Silseth bygget titel-rekvisitten i overstørrelse, så spillerne selv og deres tilskuere i det perspektiv hurtigt blev som femårige dernede. Over børnenes hoveder svævede farvestrålende sommerfugle, disse kæmpende med neongrønne lyssværd om magten i luftrummet. – Tidens forældre var, sådan fysisk set, ikke så langt væk; de sad på bænken oppe langs kassekanten. Men forfatteren havde dikteret scene- og lysskift hver gang spillet gik fra oppe til nede og omvendt. Og når tilskuerne så hørte den excentriske tale i hver verden for sig, virkede lysskiftene ikke spor mærkelige.

Mon ikke det var denne forestilling som fik os i gang med at tænke: "sku' vi ikke ta' og gøre det mere uforudsigeligt for publikum hvor i rummet teatret lissom kommer fra? Sådan lidt á la ovre hos GT-profferne" ...som med det rigtige totalteater fejrede store triumfer i disse år.

Om museet har andre temaudstillinger? Joda, i hjørnet dér begynder de store klassikere på komediesiden: oldgræske Aristofanes er med med to farcer; renæssancens engelske Shakespeare har leveret tre titler og ligger pt. nummer ét på hitlisten med "En skærsommernatsdrøm" i tre vidt forskellige fortolkninger. Frankrig sendte Molière med "Scapins rævestreger" i 1972; dansk-norske Holberg, der som nævnt indledte GG's teaterhistorie, gik igen med "Barselsstuen" i 1962. Næsten glemt blev han så genoplivet i 1994 da han fra sin barokke stol – hamselv og den venligt udlånt fra

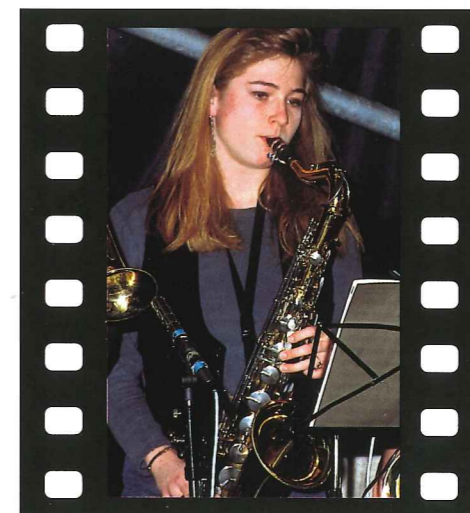

Kongens Nytorv i fire dage – overværede sit eget mesterværk udi det musikalsk-komiske: "Den stundesløse". Skal vi dvæle ved et par monter? Jamen, så må I finde jer i at det må blive dem hvor denne rundviser selv var i nærheden af åstedet – for at kunne fortælle lidt ... Ja, kataloget siger nu: Aristofanes' "Fuglene".

Kantinen, februar 1988. Cirkulær arena til dans og ofringer til gudernes ære. Publikum i kredse og med stigning som i Dionysosteatret med udkik til Akropolis-klippen. Skenæ's klippevæg af kropsstore fuglereder.

I dette miljø skulle hærflugten, lillebitte men i skrappe farver, med sit store kor af alskens fugleracer, sætte en skræk i livet på de i stueetagen ulideligt kværunderende og retstrættende Athenborgere. Liflig offerrøg fra mennesker til guder skulle standses her i fugleriget, så en deraf provokeret Zeus, oppe fra Olympen, kunne give de navlebeskuende byboere endnu flere skideballer, i uvejrform. – På en lille film, taget med skjult kamera, kan I se hvordan spillerne i Zoologisk Have med Peter Andersen øver mærkelige fuglegangarter som optakt til de første

prøver. Et særligt minde står mig mejslet fra forberedelserne. Ikke alene havde årets hold sagt ja til at der skulle spilles i fugledragter og masker (én fuglerace til hver m/k); spillerne måtte også høre at denne maskering ikke ville kunne findes i nogen eksisterende garderobe. – Og her kommer så det enestående syn: tre dage i træk, juleferiens sidste og snefyldte, møder en snes 1.hf & 2.g'ere trofast op i Silseths maskeværksted i skolens kunstlo-

kale for at tegne, sy, klippe, male og klistre, indtil alles fjerdragter er klar til brug. - Sikken kampmoral.

Levende musik er, så langt mit øre rækker ud i fortiden, en fast og vigtig bestanddel af GG's skoleteater. Med en hel sal i teatermuseet ærer vi musikpædagog og maestro Kjeld Djurhuus for hans utrættelige arbejde gennem store musicalår i 80erne. Vi så jo før at i fugledragter kunne vi flyve i kantinen. 88/89-årgangens audition bød til gengæld på selvtillid og stemmepragt af overraskende kalibre.

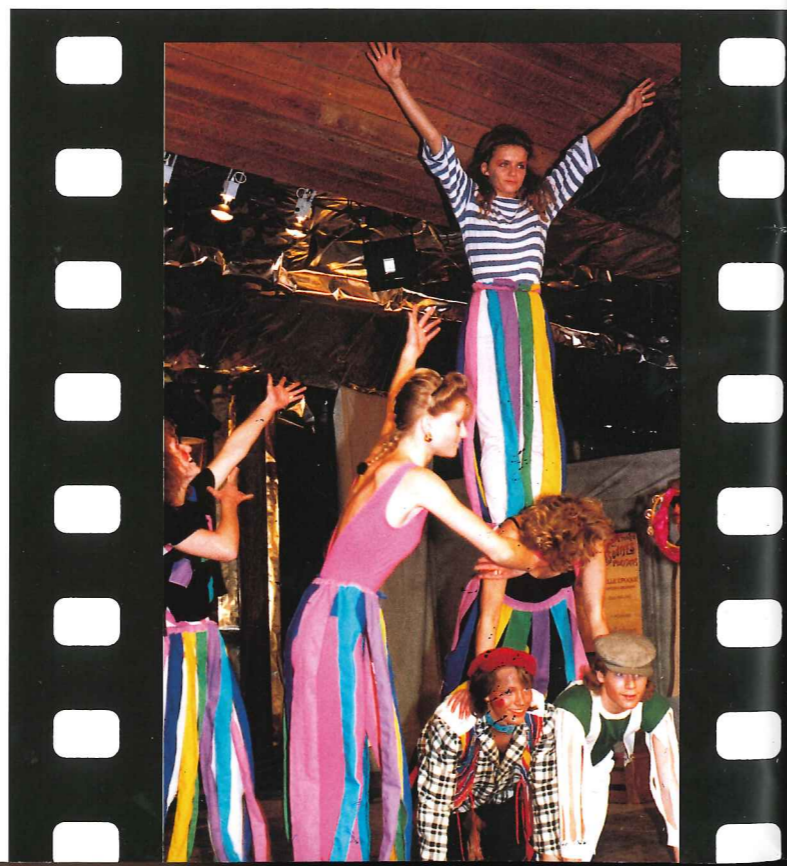
OG når så mange elevtalenter kolliderer med en Djurhuus-type PLUS en Peter Andersen der på 1.HF-idræt underviser en flok prima badutspringere, SAMT en Jan Silseth der i forvejen mener at kantinen ligner forpladsen til Covent Garden i London; når ENDVI-DERE venlige scenemestre fra både naboteater og Det ny Teater siger ja til rekvisit-assistance, OG når undertegnede må indse at vi ud over to Eliza Doolittle'r i huset også har hendes skraldemandsfar samt de øvrige sociale klasser helt op til oberst Pickering og professor Higgins - JA, så dømmes der "My fair Lady" én gang for alle.

Landede vi på benene? - Svaret overlader vi til den anmelder naboen sendte over. I skolens årsskrift skrev Kaspar Rostrup bl.a: "... Det er opløftende at fornemme lethed, glæde, samhørighed og samklang, udsprunget af hårdt og intenst arbejde mod et fælles mål: at udtrykke sig og skabe et værk sammen. Sådan følte jeg, da jeg [...] overværede "My fair Lady" for fuld udblæsning. - En ordentlig mundfuld at vælge kunne man tænke; men al lumsk mistro til, at et så ambitiøst projekt kunne lykkes, blev fejtet væk af et overvældende humør og gå-på-mod. Et samarbejde og en indsats, som var smittende. Det er længe siden, jeg har moret mig så godt.[...]. Djurhuus lod sig overtale til endnu et projekt inden sin varslede tilbagetrækning fra gymnasielivet. Danske Kai Normann Andersens småstøvede 40er-musical "Mød mig på Cassiopeia" gennemgik en kulørt forvask; de folkekære sange og melodier blev skånet, men det gav mening at pletfjerne det værste af selvhøjtideligheden og hænge den til tørre i en ny genre i kantineteatret: showtime, folkens!

'Sie verlassen jetzt den sowjetischen Sektor' - rigtig gættet, vi er i Berlin. Skolens tyskhold har taget de

fleste af de billeder I ser her på deres fantastiske endagskursion til den genforenede by, få dage efter murgennembruddet i november 89. Og på fløjlspodiet her står så, lyseblå og helt DDR-rigtig (bortset fra de danske nummerplader), den Trabant som brasede så forskrækkende igennem den høje Berlinmur lige ved siden af Checkpoint Charlie hver aften i seks dage i februar '90 i kantinen med eventyrets Hans og Grete i. De var kørt galt i det berømte uvejr i "The Rocky Horror Show" og befandt sig nu ved et uheld(?)

i Vestens slaraffenland - dér hvor der ikke er det man ikke kan gøre for din ...krop! Hundrede aktører med højeste udtryksevner, vidt åbne sanser og rygmarsloyalitet bare ville ha' den totalteatersejr. -

Jeg standser nu filmen om musicalen ..lige ..dér! På billedet ser I en ung maestro Bøgestrøm smilende til salen, bedøvet som han er af elevorkestrets crescendo. Men se så, når jeg starter båndet: Franks arme dirigerer nu helt uden hans medvirken; og hans hoved er stivnet i stillingen mod publikum! -

Og exit står der her på teatermuseet for enden af vores sidste rum der er tapetseret af bar billed- og navnecol-lager.

Repertoirelisten gennem 50 år viser at det som oftest er en lille håndfuld af skolens egne lærere der står for or-

Berlin kommer i søgelyset endnu engang i 2002 da "Metropolis" - musical over tyskerens Fritz Langs film fra 1926 - med Dorte Madsen, Karin Andersson og Marna Thirslund ved roret. Det mytiske tema kræver babelstårnsscenerografi, så årets hold lærer også stilladsarbejdernes vilkår at kende. Katrine og Sunna (dengang 1.z-dramikker) sammenfatter om projektet i årsskriftet:

"Intens træning og praktiske udfordringer bygger venskaber op; stærke venskaber styrker mod og kræfter når nye forhindringer skal overvindes ..."

Ja, kære gæster - I ser på uret... Der er rum I må komme tilbage til en anden gang. I ét står skulpturer af GG's dygtige TechTeams; nu en efterspurgt ekspertise til hovedstadens mange events. Ask&Ulle er de første i serien. Nogle af de rutinerede troldmænd bærer om kort tid jubilæumsteatrets skæbne i deres hænder.

I har måske bemærket at der på skilte ved montrere og billeder indtil nu altid har stået '2.g'ere' og (fra 1985) '1.hf'er & 2.g'ere'. - Med postmodernitetens nye flertydige krav til, og behov hos, unge kommer rekrutteringen til skolekomedier imidlertid i krise ind i 90erne. Exit derfor for gymnasiets 'årgangskomedie'; den levede i hele 500 år, opfundet som den er i senmiddelalderens latinsskoler.

ganisation og instruktion af GG's komedier. Men lovord herfra til de iværksætterelever der helt selv kan og vil i perioder ind imellem; af og til henter de gode instruktørkræfter ude i byen. I perioden 1996 til 2006 starter dynamoen oftest hos "efter-dramikkerne".

Nævnes skal også to 18-årige manuskriptforfattere bag to nyere skolekomedier. Shadi Bazeghis drama "Den flyvende hund" blev opført 1993 med billedkunstlærer Kurt Smith som scenograf. Shadi går nu på Forfatterskolen, og på GG mærkede vi os naturligvis at hun vandt en litteraturpris i efteråret. - Trine Lærke Christensen skrev i 3.g(c) det foreløbige sidste stykke skoleteater på GG "Et himmelsk mareridt", opført i kantinen i februar 2006.

Mange elev-, lærer- og titelnavne ses også i periodens årsskrifter knyttet til de artikler der dækkede begivenhederne. Fotos fra de sidste ca. ti års teaterliv popper også op på hjemmesiden under 'frivillig drama'. Klokkeren slår. Tak fordi I gik med. - Men hold lige øje med os; klik ind på dramatik og teater på Gladsaxe Gymnasiums hjemmeside og følg med i nuværende og kommende elevs kunstneriske samspil nu og fremover. Vi er på vej med mer og også anderledes
TEATER ☺ TIL ☺ TIDEN.

At være rektor på fremtidens gymnasium – på tærsklen til en ny era

Af Rektor **Eva Krarup Steensen**

Det var så de første 50 år i Gladsaxe Gymnasiums historie.

Det fejrer vi – naturligvis – men når det så er gjort, når festen er slut, så kunne man jo fristes til at stille spørgsmålet, Nå og hva' så nu? For det slutter jo ikke her. Der er noget bagefter. Der er en fremtid, og selvom det som bekendt, er svært at spå, især om fremtiden, er der alligevel nogle tegn på, hvor GG bevæger sig hen og hvilke udfordringer, GG vil komme til at stå overfor i de kommende år.

Forandring og reform er på dagsordenen og der er en række vilkår, store som små, som lægger op til, at vi finder nye metoder, nye måder og nye modeller for, hvordan vi løser vores opgaver. Udfordringerne findes i hele organisationen, de er i undervisningen, de er i selvejet, de er i forhold til kapacitet, og de er i forhold til formålet med uddannelsen.

Udfordringerne på **undervisningssiden** er vi i fuld gang med at løse. Vi arbejder med at gennemføre gymnasireformen, der blev indført i 2005. Det er en ambitiøs og visionært tænkt reform, som har vendt op og ned på tidligere praksis. Det er en spændende udfordring, og der er helt sikkert mange pædagogiske og faglige ideer, som fortsat skal afprøves og udvikles. Så er der den nye karakterskala, der kom i 2006. Den er international og introducerer en ny talrække med store spring og sågar et -3 tal, som laveste karakter. Det skal vi lige vende os til, men vi har allerede gjort os de første erfaringer med denne skala ved vintereksamen i år.

En anden udfordring er **det statslige selveje**. I forbindelse med strukturreformen er GG blevet en selvejende institution fra 1. januar 2007. Denne status giver andre

og anderledes handlemuligheder. På den ene side giver det flere frihedsgrader, et større rum at bestemme i, men på den anden side forpligter det også til, at vi skal påtage os større ansvar. I forhold til økonomi betyder det, at vi fremover får en samlet bevilling, som vi kan disponere indenfor. Vi har fået en ny bestyrelse, der er interesseret i et konstruktivt samarbejde med elever, personale og ledelse.

På elevsiden er der behov for at udvide kapaciteten pga. meget store ungdomsårgange de næste fem år. Sidste år startede ti klasser i 1g og udbygningsplanen er, at GG fortsætter med ti spor fremover. Udfordringen her bliver at rumme **flere elever**, samtidig med at vi holder fast i de værdier og **den gode stemning**, der er på gymnasiet. En anden udfordring bliver at tilbyde en bred vifte af studieretninger, så vi kan fastholde et alsidigt tilbud.

På personalesiden bliver en af de store udfordringer rekruttering af nye lærere. Dels vil en stor gruppe af de nuværende lærere holde op pga. alder i løbet af de næste fem år og dels vil kapacitetsudbygningen betyde, at der bliver behov for flere lærere. Her er det vigtigt, at vi fastholder **det høje faglige niveau og store engagement**, som kendetegner kollegiet i dag. Vi skal fortsat sikre en god arbejdsplads, så vi kan tiltrække dygtige kolleger inden for hele gymnasiets fagrække.

Men midt i alle disse overvejelser er det meget vigtigt, vi ikke glemmer **formålet** med at gå i gymnasiet. ”Eleverne er her jo trods alt for at lære noget” som en 3g elev udtrykte det for nyligt. De overordnede formål med stx er at bibringe eleverne **almen dannelse og studieforbereelse**. Dette er hovedopgaven, og det er

fremtidens gymnasium

vigtigt, at vi fastholder dette fokus. Derfor skal vi diskutere og udvikle vores forståelse af, hvad almen dannelse og studieforbereelse er. For fortolkningen af disse begreber ændres hele tiden.

Ja, det er nogle af de udfordringer, der kan ses i horison-ten i dag. Der kommer helt sikkert mange andre, men vi synes, vi har taget hul på de næste 50 år af Gladsaxe Gymnasiums historie. Og for at komme fremtidens udfordringer aktivt i møde er vi gået i gang med en **værdi- og visionsdebat**.

Vi har et godt udgangspunkt, et velfungerende gymnasium, at bygge videre på. Vi er åbne for inspiration i denne debat og ser frem til at lave en samlet vision. Det er spændende diskussioner og jeg ser fortrøstningsfuldt og optimistisk på Gladsaxe Gymnasiums fremtid.

Eva K. Steensen
rektor

Gladsaxe Gymnasium

- et kultur gymnasium

Af cand.merc **Forfatter** student fra GG 1967,
medlem af Gladsaxe Byråd, formand for Kulturudvalget,
tidl. formand for Undervisningsudvalget i Københavns Amt

Kultur har som begreb mange betydninger.

Kultur bruges i visse sammenhænge som synonym for almen dannelse, og som den "fernis" vi lægger over naturen, så vi kan omgås hinanden uden for mange problemer og slagsmål. Nogle gange lykkes det ikke helt. Så siger vi, at naturen går over optugtelsen.

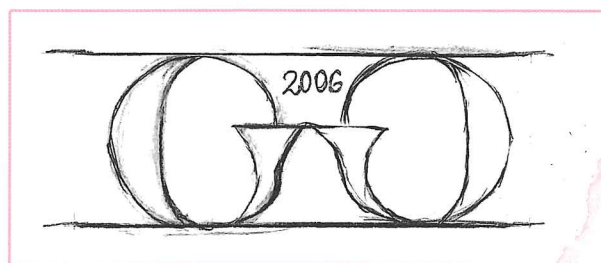
Vi taler også om kultur, når vi skal definere os selv som gruppe i forhold til andre. Der er vores kultur og deres kultur, hvad enten vi skal definere os selv som nation, som lokalsamfund eller som gymnasium. Kultur kan i denne definition både være negativt ekskluderende "os selv nok", og positivt inkluderende som en fælles referenceramme. Endelig taler vi også om kultur i betydningen skabende kunst eksempelvis musik, teater, litteratur, malerkunst, etc. På gymnasiet lever begrebet kultur i alle dets afskyninger.

Gymnasiet er stedet, hvor de unge skal udfordres intellektuelt, kreativt, og kulturelt. Skolen er – efter familien – samfundets største og stærkeste kulturformidler i bred forstand. Det er hér, vi skaber en stor del af vores identitet. Det er i skolen, at mange børn og unge for første gang direkte møder andre kulturer, samfundslag, religioner og livsopfattelser. Det er i skolen vi opdager, at der ikke kun er én sandhed, men mange forskellige sandheder, og at vi selv som enkelt-individer må træffe vores egne valg.

Gladsaxe Gymnasium er et multikulturelt gymnasium. Selv om der er frit gymnasievalg, vil mange elever altid komme fra det nærmere lokalmiljø. Gladsaxe, Værløse, Herlev, Lyngby og til dels det nordlige København og Gentofte kommuner, er vel steder, hvorfra de fleste elever kommer. Dette område dækker mange kulturelle og sociale baggrunde.

Det er derfor meget positivt, at Gladsaxe Gymnasium så bevidst, som det er tilfældet, ser det som sin opgave at fremme den gensidige respekt og tolerance mellem elever med forskellig baggrund. Når vi taler om "skolen for livet" er det af central betydning, at den helt nødvendige høje kvalitet i den faglige undervisning altid går hånd i hånd med et ønske om at skabe de rette rammer for de unges udvikling til ansvarlige, handlingskraftige og kritiske individer med tiltro til sig selv såvel som med evne til at samarbejde med andre.

Gladsaxe Gymnasium har helt bevidst valgt en målsætning, hvor man ser sig selv som en aktiv institution med betydning for lokalsamfundet, såvel som med et ansvar i forhold til den store omverden i bredere forstand. Det er derfor også helt naturligt skolens politik

at sikre, at der er plads til elever med vidt forskellig social og kulturel baggrund, ligesom man satser på at kunne udbyde en meget bred vifte af både faglige og kreative valg i og udenfor skemaet i gymnasiet.

Der har i mange år været en diskussion af gymnasiets rolle dels som "alment dannende" dels som forberedelse til en videregående uddannelse. Gymnasireformen, der trådte i kraft den 1. august 2005, har betydet øget specialisering for den enkelte elev på et tidligere tidspunkt. Men den har også åbnet op for helt nye muligheder for, at de enkelte gymnasier vælger at profilere sig inden for særlige områder som eksempelvis musik, drama eller sport.

Gladsaxe Gymnasium befinder sig i et lokalt miljø, som er med til at give netop dette gymnasium flere og

andre muligheder end mange andre steder. Gladsaxe Gymnasium deler i dag bygning med Gladsaxe Ny Teater. Gennem mere end 40 år har der været spillet teater på højt niveau. Teatret er kendt for høj dramatisk kvalitet og udfordringer af den herskende opfattelse af, hvad teater er. På den måde er der fortsat et

godt grundlag for en "specialkulturinstitution"; hvor teatret og gymnasiet spiller sammen. Hvis Gladsaxe Gymnasium vælger teatret, dansen og dramaet med de tilhørende sidediscipliner som lyd, lys og scenisk teknisk som jeres specielle kendetegn – med de mangfoldige muligheder, som Gymnasireformen byder på, er jeg sikker på, at Gladsaxe Gymnasium vil kunne tiltrække mange nye kreative unge. Også det øvrige lokale amatørteater, som spiller tæt ved gymnasiet for både unge og ældre, bl.a. Bagsværd Amatør Scene, vil helt sikkert kunne have glæde af et samarbejde – og I selv som skole og mennesker.

Det lokale kunstliv består herudover af en række lokale udøvende kunstnere, som et gymnasium som Gladsaxe kunne åbne sine døre for - give plads til udstillinger og direkte møder mellem unge og de enkelte kunstnere - med de diskussioner, det kan sætte i gang. Gladsaxe byder selv på kunstudstillinger i Thorasminde i Bagsværd, og Sophienholm i vor nabo-kommune byder på rige muligheder for et samarbejde. Musiklivet i Gladsaxe er mangfoldigt – og blomstrer konstant. Musikudøvelsen drives på amatørbasis af mange grupper. Der er gode og professionelle prøvelokaler i Aktivcentret på Telefonvej 8 – et stenkast fra Gladsaxe Gymnasium. For gymnasiet dyrker jo også selv musik og sang i stor stil. Så det det er naturligt, at gymnasiets musikudøvere kommer med i det netværk, som Gladsaxes Kulturudvalg arbejder på at få etableret, så endnu flere får glæde af det.

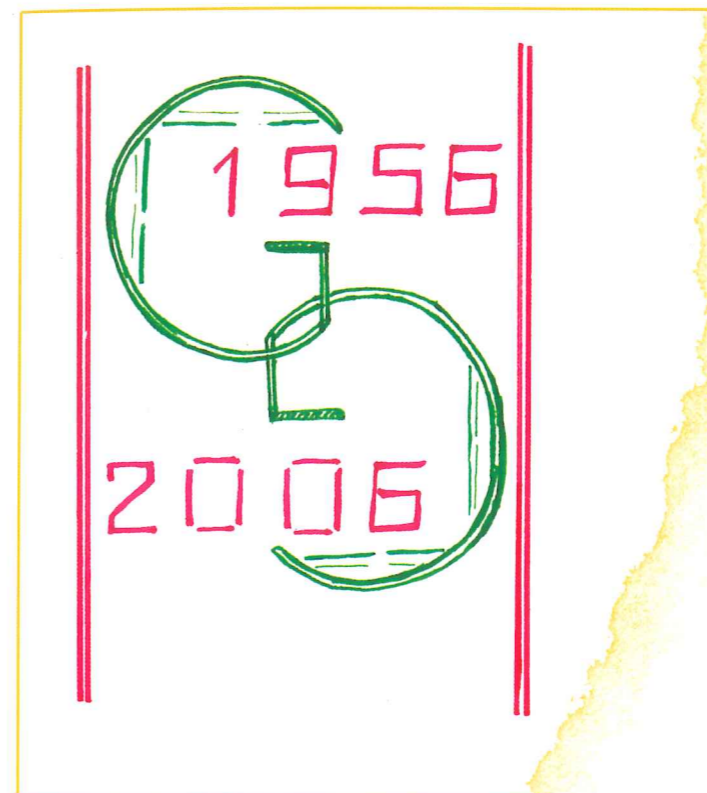
Gladsaxe Kommune byder naturligvis også eleverne fra Gladsaxe Gymnasium velkommen på vort Hovedbibliotek lige overfor Rådhuset. Der er mange tilbud, som også står til rådighed for gymnasiet, og

som på en god måde kan indgå direkte i eller supplere gymnasiets egne kulturelle aktiviteter. For at skabe mere liv i byen undersøger Kulturudvalget mulighederne for at etablere scener på byens pladser og i parkerne. Området ved Gladsaxe Gymnasium kunne i den forbindelse måske også åbnes mere og således inddrage flere borgere i gymnasiets aktiviteter, eller hvor vi omvendt kan få gymnasiet gjort mere synligt i bybilledet i det samlede Rådhusområde, udover at vi også forsat gerne ser de nyudklækkede studenter danse omkring Anker Hoffmanns bronzepige i Rådhushaven.

Endelig forestiller jeg mig, at elever fra Gladsaxe Gymnasium i forbindelse med projektarbejde også tager udgangspunkt i lokalhistoriske emner. Kulturudvalget arbejder meget med udvikling af projektet omkring Københavns Befæstning, hvor vi har flere forter og batterier beliggende i Gladsaxe, ligesom vi deltager aktivt i Industrikulturåret 2007 – Gladsaxe var et af de første udflytningssteder for centralbyens industrivirksomheder. Der er nok at tage fat på.

**Words begin with a, b, c
Numbers begin with 1, 2, 3
But true love begins with you and me**

Det vigtigste element i **Kultur**livet er dialogen mellem mennesker. Lysten til dialog skulle gerne blive bestyrket i løbet af gymnasietiden. Gladsaxe Byråds Kulturudvalg går gerne i dialog med Gladsaxe Gymnasium. Hvor nogle gymnasier får betegnelsen "idrætsgymnasier", vil jeg allerede i dag kalde Gladsaxe Gymnasium et "kulturgymnasium" i alle ordets bedste betydninger.

Gladsaxe Gymnasium i horisonten

Af **Christine Antorini MF**, uddannelsesordfører for Socialdemokratiet

Tillykke med jeres 50 års jubilæum. Gladsaxe har været kendt for at have et meget fremsynet og ambitiøst skolevæsen, der uddanner og danner børn til at være godt rustet til at tage en ungdomsuddannelse. Det håber jeg også I har om 50 år, når vidensøkonomien ikke er noget vi er på vej ind i – men er noget, vi har levet med i mange år.

Det gymnasium, jeg ser i horisonten er både et vi kender. Og alligevel noget andet. Det velkendte er, at gymnasiet fortsat er almendannende og studieforberegende. Men for det første vil kravene til faglighed og de øvrige kompetencer være større og være tænkt sammen på nye måder. Med nye undervisningsmetoder, endnu dygtigere lærere og et internationalt orienteret undervisningsmiljø. For det andet vil de alt for skarpe skel mellem de gymnasiale uddannelser – de almene, tekniske og merkantile – være væk, og erhvervsuddannelserne og gymnasieuddannelserne vil være lige attraktive at vælge for unge. Men stadig sådan, at de har hver deres klare profil, fordi unges interesser er forskellige.

Om 50 år, er der ingen, der taler om, at den største udfordring er at få 95 % af de unge til at gennemføre en ungdomsuddannelse. Der er ingen snak om hverken 9 års undervisningspligt, som vi har i dag, 12 års undervisningspligt, som vi for længst på det tidspunkt har gennemført under en socialdemokratisk regering eller noget helt tredje. Nej, alle uddanner sig løbende hele livet – både på forskellige uddannelser, forskellige steder i verden, med jobs på forskellige virksomheder – så praksis og teori hele tiden udfordres, så vi bliver dygtigere hele tiden.

Lyst til at lære – hele livet er den overordnede danske uddannelsesvision, der er blevet gennemført om 50 år,

og den består af følgende elementer, hvor jeg i anledning af jeres jubilæum ser på ungdomsuddannelserne. Men visionen vil selvfølgelig dække alle og i ordets egentlige forstand fra vugge (daginstitution) til grav (seniorarbejdsmarked).

Hard core faglighed

Der er ingen vej uden om – alle bliver dygtigere både i dybden på de enkelte fag og i bredden. For at levere høj kvalitet kræver det dyb indsigt både praktisk og teoretisk. Nul skøjten hen over det svære. Fremtidens uddannelse har fokus på kundskaber, for man kan ikke forstå noget uden at vide noget. Men der vil også være fokus på kompetencer, for man får ikke gavn af sin viden uden at kunne bruge den.

Emotionelle kompetencer

Nogle siger, at vidensamfundets virksomheder ansætter mennesker på deres kvalifikationer – og fyrer dem på deres personlighed. Derfor vil uddannelserne både stimulere faglige og sociale evner. De emotionelle kompetencer vil komme i højsædet: Man skal lære multikulturel empati i en global verden der rykker helt ind

i Gladsaxe Fremtidsgymnasium. Man skal også udvikle kompetencer, vi normalt ikke taler så meget om som selvsindsigt og beherskelse, motivation og begejstring og omhu og vedholdenhed. Og så skal man gennem undervisningsmetoderne lære at håndtere procesledelse og kommunikation på topniveau.

Optimal udnyttelse af den enkeltes potentialer

Om 50 år er udvikling og evaluering af læringsstrategier helt indarbejdet alle steder – både i gymnasierne og ude på arbejdsmarkedet. Derfor er det lykkedes at bryde negativ social påvirkning og ulige chancer igennem livet. Der bliver forsket i og udviklet metoder for at udvikle forskellige intelligenser. Leg og læring er ikke forbeholdt børneårene. Man har for længst erkendt at unge og voksne udvikler tænkning meget bedre, når leg og faglighed kombineres. Kropslig udfoldelse for at udvikle fysisk intelligens er fuldt integreret i skolemiljøet – og på virksomhederne. Kombination af læring og produktion indgår i alle uddannelser, også på det almene gymnasium.

Kreativitet, dannelse og koblingskompetence

Man er for længst gået bort fra de snævre måder at opfatte kreativitet i uddannelserne på som 'noget andet' end faglighed. I fremtidens uddannelse er der fokus på kreativitet, forstået som evnen til at kunne ændre sig selv. Vende en tanke 180 grader. Kombinere to velkendte fænomener på en ny måde. Og dannelse er virkelig kommet i højsædet. For man kan ikke deltage i vidensamfundet uden at kunne forstå spillet og dets regler. Det gammeldags 'tværfaglighed' er blevet erstattet af 'koblingskompetence'. Hvad der er brug for er ikke nogen der kan lidt af det hele på tværs med de andre. Der er tværtimod brug for at alle har en dyb faglighed med i bagagen – teoretisk eller praktisk – som de kan sætte i spil i forhold til andres faglighed.

respekt

Vidensamfundet har brug for dygtige og dannede tømrere, sygeplejersker, jurister, ingeniører osv.

Respekt

Det er den grundlæggende værdi i uddannelsespolitikken. Der er respekt for den enkelte i sejre og nederlag. Der er respekt for andre og andres kompetencer. Der er respekt for alle uddannelsesområder og ikke skiftende forfordeling alt efter hvilke pædagogiske tænkninger eller politiske konstellationer, der har magten.

Ét er sikkert: i fremtiden er den største sikkerhed for hvert enkelt menneske sikkerhed i kompetencen. Og ikke sikkerhed i jobbet.

Held og lykke med de næste 50 år på Gladsaxe Gymnasium!

Gladsaxe Gymnasium

Tillykke med de første 50 år

Af **Tina Nedergaard**, uddannelsesordfører for Venstre

Studenterhuen - alene dette symbol udløser hos mange gode minder om lyse sommerdage med eksamensforberedelse, Dannebrogssflag, grønne bøger, grønne flasker. Når vi, der for længst har fået huen på, tænker tilbage er det oftest de gode festlige timer, man mindes, men gymnasiet har altid været, er og vil altid forblive meget andet end rammen om forskellige ungdomskulturer og læring.

endog vejledere finder, at valget af studentereksamen er det "sikre valg", så har man ikke brændt nogen broer og valg af job udsættes behændigt i nogle år. Det er helt i orden, for årene er aldrig spildt. Gymnasiets evne til at give eleverne konkrete færdigheder og kundskaber, men samtidigt skærpe elevens kritiske tilgang til stoffet og samtidigt tilbyde en faglig bredde giver netop det unge menneske et stærkt fundament at bygge videre på.

Gymnasiets fokus på studieforberedelse er også helt afgørende i en tid, hvor kravene på arbejdsmarkedet øges og som naturlig følge heraf mere komplekse studier.

Gymnasiet har i hele Gladsaxe Gymnasiums levetid haft en særstatus i det danske samfund. Gymnasiet har udviklet sig meget og er blevet en mulighed for langt flere, men fortsat lever stoltheden hos forældre og unge over at huen kan sættes på og glæden over den adgangsbillet studentereksamen er til den videre tilværelse.

Da Gladsaxe Gymnasium blev etableret for 50 år siden, var dét at tage en uddannelse med henblik på videre studier forbeholdt langt færre end i dag, og målet er for os i Venstre, at langt flere i årene frem gennemfører en ungdomsuddannelse, herunder en gymnasial - faktisk er det vores mål, at alle skal have kompetencer med sig videre herfra til enten videre uddannelse eller som faglært med direkte adgang til arbejdsmarkedet. Yderligere er det vores mål, at mindst halvdelen af alle unge skal gennemføre en videregående uddannelse, hvilket giver yderligere udfordringer til det almene Gymnasium, STX.

For at opstille visioner for gymnasiet er det nødvendigt at gøre status over, hvor vi står i dag. Det almene gymnasium forekommer fortsat at have en særstatus i paletten af ungdomsuddannelser. Mange forældre ja

Et bredt flertal i Folketinget har vedtaget den seneste gymnasireform, som de nuværende elever er de første, som gennemfører. Vi har lagt vægt på sammenhæng mellem fagene og fagligheden er også søgt styrket. Vi følger udviklingen tæt og holder i særdeleshed øje med, hvordan reformen påvirker de unges fagvalg og deres uddannelsesmønstre. Et selvstændigt mål for os er, at gymnasireformen medfører højere gennemførelsesprocenter og mere tilfredsstillende forløb for flere elever. Det er for tidligt at konkludere herpå endnu, men vi er opmærksomme på, at f.eks. sprog som tysk og fransk synes under pres.

Udover at implementere en omfattende pædagogisk reform, står gymnasiet nu også over for helt nye opgaver. Med amternes nedlæggelse overgår gymnasiet til statsligt selveje, vi har klare forventninger til, at dette vil udvide gymnasiets udviklings- og samarbejds muligheder på tværs af institutioner og sektorer. Dermed er byggestenene lagt på plads for fremtiden.

Hvordan ser jeg gymnasiet i den lidt fjernere fremtid? Hvor skal gymnasiet bevæge sig hen og hvilke forventninger har jeg hertil? Institutionelt forventer jeg mig

et helt nyt og mere åbent gymnasium. Gymnasiet kan med fordel indgå i klynger eller netværk af ungdomsuddannelser geografisk bestemt, hvor de mange tilbud til de unge, som forlader grundskolen i langt højere grad end i dag spiller sammen. Adgangen mellem de forskellige ungdomsuddannelser er skabt, men bruges stort set ikke. I fremtiden forventer jeg, at langt flere elever vil bygge deres studentereksamen op om elementer fra forskellige ungdomsuddannelser gennem påbygning af fag fra f.eks. de faglige uddannelser eller gymnasieuddannelsen. Spørgsmålet er om ikke fremtiden bør give mulighed for en forlænget studentereksamen, hvor netop samspillet med andre kompetencer kommer til at fylde mere. Jeg kan også forestille mig, at man i fremtiden vil kunne trække på de øvrige uddannelsers

fører i gymnasiet. Det er mit mål, at alle studenter tager tilstrækkelig faglighed med sig til, at det ikke er mangel herpå, som afskrækker dem fra videre uddannelse. Studiedisciplin er en anden væsentlig faktor, som skal styrkes i årene frem. Alt for mange unge falder fra eller fravælger deres videregående uddannelse. For nogle skyldes det manglende færdigheder, men min fornemmelse er, at de fleste fravælger, fordi kulturskiftet, bopælsskiftet og overgangen til uddannelser, hvor man i højere grad overlades til "selvstudie", er for voldsom. Derfor bør gymnasiet i fremtiden til dels tilbyde "håndholdt vejledning" og nærvær til unge med behov herfor, men i lige så høj grad sikre rum og plads til, at den unge kan udvikle sin egen studieform og udvikle evnen til netop at tage ansvar for egen læring

lærerkræfter, at man kan "bytte lærere" for at gennemføre målrettede projekter for unge, som allerede har truffet valg om videre uddannelse eller netop også for unge, som er uafklarede og som måske ikke vil vælge en traditionel uddannelse efter huen er sat på.

Min vision er, at det almene gymnasium fortsat skal tilbyde en sikker og stabil vej frem, men at denne mulighed krydres med flere valg og at den unge har mulighed for brobygning til andre ungdomsuddannelser, hvis forløbet ikke er tilfredsstillende. I dag er forudsætningen for, at man afprøver en anden mulighed, at man opgiver gymnasiet, hvorfor egentlig? Burde vi ikke i stedet gøre det muligt for den unge at tage "en måned fri", hvor andet afprøves, men med mulighed for at vende tilbage. Det giver klart en pædagogisk udfordring, det tabte skal jo indhentes, men at undlade dette koster jo også ressourcer over en bred kam, da frafald til ingenting kan modvirkes. Rigide regler og manglende smidighed bør ikke være hindrende for at hver eneste gymnasieelev følges tæt frem til mål. Afgørende er dog udbyttet af det forløb, unge gennem-

og uddannelse. Ligeledes er bredden i fagudbudet i det almene gymnasium væsentligt. Selvfølgelig skal vi satse på naturvidenskaberne, det er hvis slået fast, men lige så vigtigt er det, at fremtidens ingeniører og nanoforskere har en almen ballast, som sikrer refleksion over "opfindelserne", i hvilken kontekst indgår vi som mennesker, hvor kommer vi fra, hvor skal vi hen, derfor kan betydning af f.eks. historie ikke overvurderes. Jeg forestiller mig derfor et fremtidigt gymnasium med minimum samme bredde som i dag. Unge kan tids nok blive specialiseret, vi har også brug for at de forbliver demokratiske borgere i et aktivt folkestyre.

Allerede i dag fremgår det, at gymnasiet har et godt samspil med de videregående uddannelser. Med den snarlige etablering af stærkere og større professionshøjskoler forventer vi, at gymnasiet lettere vil kunne indgå i samarbejde med tværfaglige institutioner på videregående niveau. Det samme gælder naturligvis i forhold til universiteterne. Også her ser jeg mulighed for forbedringer. Hvad hindrer, at gymnasiets lærerkræfter kan udveksles med forskere i kortere eller

Biologi
Interessant
Observationer
Lækkert
Originalt
Genialt
Inspirerende

Legende
Orden
Kammeratskab
Atmosfære
Latter
Engagement
Tak, tak, tak

længere intervaller, hvorfor ikke lade flere gymnasie-lærere indgå direkte i den pædagogiske forskning og udvikling og hvorfor ikke lade måske yngre forskere i højere grad indgå i gymnasiets undervisning? Det vil give bedre kontakt, gensidigt kendskab, men også medvirke til at afstemme forventningerne mellem af-tagerne af de unge (de videregående uddannelser) og afsenderen (gymnasiet). Samtidigt vil det give gymnasie-eleverne en forsmag på undervisningskulturen, som de senere fuldtids bliver en del af. Intet bør forhindre, at elevernes studievalg bliver mere sikkert gennem øget brug af brobygning til de videregående uddan-nelser, vi kan f.eks. fremme sommerkurser på ud-valgte studier, så eleverne i deres ferie mellem f.eks. 2. og 3.g kan afprøve "drømmestudiet" i miniature.

Jeg oplever, at gymnasiet i de senere år er blevet meget mere åbent overfor det omkringliggende samfund. Denne udvikling bør fortsætte. Enkelte steder "adop-terer" virksomheder klasser for at fremme interessen for videre studie inden for deres område. Gennem tilknytning til en virksomhed i projektarbejde m.v. bliver læringen relevant og nærværende. Det kan give mulighed for studieforberedende og relevante fritids-jobs og ressourcerne kan udnyttes gensidigt. De tra-ditionelle virksomhedsbesøg har også effekt, hvis de sættes ind i en velforberedt kontekst, ligesom udlands-ture også har en pædagogisk og læringsmæssig effekt. Da jeg for mange år siden besøgte Rom med min 2.g klasse var forberedelserne medvirkende til øget viden om den katolske kirkes betydning, Roms fortidige storhed, Italiens placering i EU o.s.v. o.s.v. Vi skal i fremtiden ikke være bange for at brede udsynet ud hverken fagligt eller geografisk. Verden er blevet min-dre og mange af vores fremtidige studenter vil få hele verden som arbejdsplads om ikke andet så virtuelt.

Når vi ser ind i fremtiden for det almene gymnasium er intet dog vigtigere end sammenhængen til grund-skolen!!! Gymnasiet vil i fremtiden jo ikke kunne blive bedre eller anderledes end det de unge tilsiger. Det er folkeskolen som er grundstammen og forudsætningen. Derfor er vores satsning på en stærkere folkeskole hele nødvendig. I det arbejde bør gymnasiet være mere synligt nu og i fremtiden. Vi har brug for klare meldinger om, hvad de unge skal have med sig for at klare kravene i gymnasiet. Ikke blot fagligt, men også socialt. Ligesom gymnasiet skal forberede eleverne på videre uddannelse, skal afgangseleverne fra folkeskolen også være parate til gymnasiet. Vi har indført obliga-torisk brobygning i 10. kl. og det er vores håb og in-tention, at gymnasierne i fremtiden benytter sig heraf for at skabe tættere kontakt til grundskolen, til ele-verne og til at få afstemt forventningerne.

Vi må dog aldrig overse, at gymnasiet er arbejdsplads for mange mennesker. For de ansatte måske i mange år, for de unge i hvert fald i tre. Derfor skal gymnasiet fortsat danne rammen om gode og sjove oplevelser, plads til forskellighed og udvikling for alle med deres daglige gang på stedet.

Forventningerne til det nutidige og fremtidige gymna-sium er mange. I Venstre er vi meget glade for gymna-siets mange kvaliteter og anerkender den store ind-sats, som ledere, lærere, teknisk- og administrativt personale yder. Netop på grund af denne indsats kan man med optimisme afvente fremtiden.

Jeg vil afslutningsvis ønske Gladsaxe tillykke med de første vellykkede 50 år og held og lykke med de kom-mende.